

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Švarcovou ve věci
žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem [adresa], [obec a číslo]
za účasti vedlejšího účastníka
na straně
žalobkyně [územní celek], [IČO]
sídlem [adresa]
zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]
proti
žalovanému: [osobní údaje žalovaného]
sídlem [adresa žalovaného]
zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení], LL.M.
sídlem [adresa], [obec a číslo]
o žalobě na určení vlastnického práva

takto:

- I. Určuje se, že žalobkyně je vlastníkem a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových má příslušnost hospodařit s pozemkem parc. [číslo] o výměře 1 060 m², v k.ú. [obec], který byl utvořen oddělením z pozemku parc. [číslo] na základě geometrického plánu [číslo] zhotovitele [jméno] [příjmení] [číslo] ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým

inženýrem Ing. [jméno] [příjmení] dne [datum], který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, a dále s pozemkem parc. [číslo] o výměře 630 m², v k.ú. [obec], který byl utvořen oddělením z pozemku parc. [číslo] na základě geometrického plánu [číslo] zhotovitele [jméno] [příjmení] [číslo] ověřeného úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. [jméno] [příjmení] dne [datum], který je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 2 400 Kč.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit vedlejšímu účastníkovi na straně žalobkyně do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 37 026 Kč k rukám právního zástupce vedlejšího účastníka, JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku soudní poplatek ve výši 5 000 Kč na účet Okresního soudu v Berouně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala žalobou podanou u zdejšího soudu dne [datum], a to po částečném zpětvzetí a změně žaloby, určení svého vlastnického práva k pozemkům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozsudku. Žalobkyně spatřovala naléhavý právní zájem na požadovaném určení v tom, že je žalovaný zapsán jako vlastník předmětných pozemků v katastru nemovitostí. Žalobkyně byla přesvědčena, že předmětné pozemky jsou v jejím vlastnictví, neboť převzala jejich držbu na základě neplatné kupní smlouvy z [datum] uzavřené s manželi [příjmení], jejímž předmětem byl prodej pozemku parc.č [číslo] a parc. [číslo] v k.ú. [obec] (Dále také jako pozemek „ parc. [číslo]“ a „ parc. [číslo]“). Po uzavření této smlouvy začala žalobkyně nakládat s pozemky jako s vlastními, neboť na nich počátkem 80. let vybudovala prostřednictvím své státní rozpočtové organizace Technické a zahradní služby [obec] (dále také jako „ TZSMB“) opěrnou betonovou zeď. Zeď byla vybudována za účelem zajištění ochrany proti přiblížení odpadu ležícího nad ní k řece [anonymizováno] a k zajištění filtrace vody prosakující ze skládky. Touto zdí byly pozemky viditelně odděleny od ostatních pozemků a žalobkyně je funkčně upravila a učinila je součástí funkčního celku skládky, zbudovala na nich jímky a jiná zařízení, které udržovala a monitorovala, a držela je ještě před tím, než došlo k jejich zahrnutí odpadem. Přípravou a stavbou opěrné zdi v rozhodném období a přípravou rozšíření skládky žalobkyně projevila vůli nakládat s předmětnými pozemky jako s vlastními a chopila se držby a právního panství nad nimi. Žalobkyně se vždy chovala jako vlastník pozemků a ve svém vlastnickém právu nebyla nikým omezována. TZSMB pak přešla na MNV [obec], a poté na [stát. instituce] a ke dni [datum] pak byla zrušena. Předmětné pozemky, na nichž byla umístěna skládka, přešly dnem účinnosti zákona o půdě do vlastnictví vedlejšího účastníka (územní celek). Ten předmětné části pozemku užíval a od ukončení skládkování v roce 1995 až nejméně do roku 2000 skládku monitoroval, kontroloval a připravoval rekultivaci pozemků. Následně se pak předmětné pozemky vrátily do vlastnictví žalobkyně, neboť vedlejší účastník nepodal do [datum] návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. S ohledem na to, že v rozhodném období zákona o půdě držel pozemky stát, měl žalovaný a jeho právní předchůdci uplatnit svůj nárok ve smyslu restitučních předpisů. Ohledně pozemku parc. [číslo] svědčilo v tomto směru postavení oprávněné osoby žalovanému s ohledem na jím uzavřenou kupní smlouvu z [datum]. Vlastnické právo žalovaného pak bylo zpochybněno v roce 1991 Odborem výstavby vedlejšího účastníka, který jej informoval o tom, že manželé [příjmení] již dříve prodali tento pozemek státu kupní smlouvou z [datum]. Teprve v souvislosti se soudním sporem vedeným u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka] byla řešena platnost této kupní smlouvy, a žalovaný měl proto uplatnit svůj restituční nárok podle zákona o půdě, což neučinil. Pokud jde o pozemek parc. [číslo] byly oprávněnými osobami jeho původní vlastníci, manželé [příjmení], resp. jejich právní nástupci, a měli proto rovněž uplatnit nárok vydání pozemku podle restitučních předpisů, protože v obnoveném dědickém řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka] žalobkyně vznesla námitky vůči zařazení tohoto pozemku do dědictví po [jméno] [příjmení]

s ohledem na uvedenou kupní smlouvu z roku 1979. Protože restituční nárok nebyl uplatněn, uzavřeli právní nástupci manželů [příjmení] kupní smlouvu ze dne [datum] se žalovaným jako nevlastníci, a žalovaný nenabyl k pozemku vlastnické právo, resp. měl k němu pouze tzv. knihovní držbu. Z těchto důvodů nelze podle žalobkyně poskytnout žalovanému ochranu vlastnického práva k předmětným pozemkům.

2. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby ji soud zamítl. Podle žalovaného se žalobkyně vystavěním tzv. opěrné zdi v letech 1980 až 1983 neujala držby pozemků a nebyly pro to ani splněny podmínky. Žalobkyně se výstavbou mohla ujmout držby pouze části pozemků pod zdí, a to jen dočasně po dobu výstavby. Žalobkyně posléze tuto zeď opustila a nijak ji neudržovala, a ani nebránila žalovanému a jiným subjektům v pohybu kolem ní. Nad to žalobkyně podle žalovaného neprokázala existenci tvrzených stavebních zásahů na pozemcích, ani to, že je prováděla právě ona, a nikoliv jiné subjekty. Protože zeď měla jen ochrannou a environmentální funkci, žalovaný jejímu umístění nebránil. Ve chvíli, kdy začalo zavážení pozemku skládkovým materiálem, žalovaný se proti tomu kontinuálně bránil. Skládky byla vybudována nelegálně a jsou v ní obsaženy nebezpečné látky prosakující do podloží. Žalovaný považoval za pomýlenou právní konstrukci, že by on či jeho právní předchůdci měli žádat o vydání pozemků podle restitučních předpisů. Žalovaný nabyl pozemek parc. [číslo] v k.ú. [obec] v roce 1984 a pozemek parc. [číslo] v k.ú. [obec] v roce 2000 na základě platných kupních smluv a jako vlastník pozemku byl takto zapsán v katastru nemovitostí, kde je takto evidován dosud, a to bez jakýchkoliv duplicitních zápisů. Žalovaný, jakož i členové jeho rodiny, pozemky po celou předmětnou dobu nepřetržitě užívali a žalovaný měl kontrolu nad faktickým stavem pozemků. Navíc držba nezávisí na užívání pozemků, neboť právem vlastníka je i věc neužívat. Žalovaný poukázal na to, že vedlejší účastník vydal v roce 1984 souhlas s prodejem pozemku parc. [číslo] žalovanému, který by nebyl vydán, pokud by byl na straně žalobkyně či vedlejšího účastníka úmysl, aby se stavbou opěrné zdi ujali držby a vlastnictví pozemku. Dále poukázal na to, že na něj a jeho tehdejší manželku podal vedlejší účastník v roce 1992 neúspěšnou žalobu na vydání pozemku parc. [číslo] což bylo potvrzeno i rozhodnutím Nejvyššího soudu z [datum]. Žalovaný tento spor nikdy nevnímal tak, že by bylo ohroženo jeho vlastnictví k pozemkům, ale jednalo se pouze o vyklizení pozemků, kterého se žalovaný následně domáhal v řízení vedeném u zdejšího soudu od sp.zn. [spisová značka], čímž aktivně bránil své vlastnické právo. Žalobkyně proto nebyla v dobré víře, že je vlastníkem pozemků, a nemohla je nikdy vydržet. [ulice] účastník na pozemcích provozoval a rozšiřoval skládku a žalovaný po dobu téměř 30 let vedl soudní spory, jejichž výsledkem bylo zastavení skládkování. Pokud by se žalobkyně začala považovat za vlastníka pozemků, je nepředstavitelné, že by o těchto sporech nevěděla. Žalovaný pak polemizoval s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2135/2017, a poukázal na to, že v tomto rozhodnutí soud konstatoval, že navážení odpadků na předmětné pozemky nelze považovat za ujmoutí se držby pozemků. I pokud by žalovaný v minulosti hypoteticky pozbyl vlastnictví k pozemkům, nabyl jej vydržením, protože byl jako vlastník pozemků po celou dobu zapsán v katastru nemovitostí, byl v dobré víře ohledně své držby a hradil daň z nemovitosti za tyto pozemky. O této skutečnosti svědčí i následné jednání žalobkyně, a vlastnictví žalovaného mu potvrdili různé orgány, které s ním jednaly jako s vlastníkem pozemků. Žalovaný popřel, že by měl úmysl se žalobou na vyklizení odpadků podanou v roce 2004 obcházet restituční předpisy, což by bylo podle citovaného rozsudku vodítkem pro to, aby se mohl domáhat určení vlastnictví podle obecného předpisu. Podle žalovaného je vyloučena aplikace restitučních předpisů, neboť žalobkyně nenabyla pozemky kupní smlouvou uzavřenou v tísní za nápadně nevýhodných podmínek. Proto nebyly splněny podmínky pro to, aby se žalovaný mohl domnívat, že je oprávněnou osobou podle restitučních předpisů.

3. [ulice] účastník uvedl, že žalovaný není vlastníkem předmětných pozemků, neboť stát převzal fakticky předmětné části pozemku do své držby v rozhodném období, a proto měl žalovaný a jeho právní předchůdci uplatnit nárok na vydání pozemků podle restitučních předpisů. [ulice] účastník v tomto směru poukázal na spis vedený u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka], a na

rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2135/2017 a v něm obsažený závazný právní názor. [příjmení] předmětných pozemků je žalobkyně, která se chopila držby pozemků na základě kupní smlouvy uzavřené s manželi [příjmení] dne [datum] a byla proto v dobré víře, že jí pozemky patří. Žalobkyně pak opírá své vlastnické právo zejména o zákon o půdě, zákon o převodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí a judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Z tohoto důvodu žalovaný v letech 1984 a 2000 neuzavřel platně kupní smlouvy k pozemkům, neboť je uzavřel s nevlastníky. Žalovanému bylo známo, že na pozemku parc. [číslo] stála již v roce 1984 opěrná zeď skládky, a žalovaný až do roku 1991 nepovažoval pozemky za zdi za své vlastnictví. Dále mu bylo známo, že na pozemku parc. [číslo] bylo v roce 2000 skládkování již ukončeno. Žalovaný neprokázal, že by předmětné pozemky on i členové jeho rodiny a jeho právní předchůdci nepřetržitě a nerušeně užívali, a svědčí mu pouze tzv. knihovní držba. Po celou dobu se pak nebránil neoprávněným zásahům do jeho vlastnického práva, přestože jeho vlastnické právo, jakož i jeho právních předchůdců, bylo zpochybňováno. Žalovaný i jeho právní předchůdci o skládce včetně zdi na pozemcích a o jejím provozu věděli, a přestože byli zapsáni jako vlastníci pozemků v katastru nemovitostí, měli uplatnit své restituční nároky. Závětní dědičky po manželích [příjmení] uplatnily některé restituční nároky, nikoliv však k pozemkům parc. [číslo] z nichž jsou předmětné pozemky vytvořeny, neboť věděly o dvojnásobném prodeji těchto pozemků. Žalovaný podal zcela záměrně proti vedlejšímu účastníkovi žalobu na vyklizení pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec] namísto toho, aby uplatnil svůj restituční nárok, neboť mu primárně nešlo a nejde o vyklizení pozemku, ale pouze o finanční náhradu v řádu stamilionů korun. Pokud by žalovaný uplatnil svůj restituční nárok, dosáhl by pouze vydání náhradních pozemků, případně finanční náhrady v hodnotě desítek tisíc korun.

4. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaný uzavřel dne [datum] kupní smlouvu s manželí [příjmení], jejímž předmětem byla koupě pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec]. Žalovaný dále uzavřel dne [datum] kupní smlouvu sepsanou formou notářského zápisu notářkou Mgr. [jméno] [příjmení], sp.zn. N 303/2000, N 331/2000, s právními nástupci manželů [příjmení], jejímž předmětem byl pozemek parc. [číslo]. Mezi účastníky bylo dále nesporné, že opěrnou zeď na předmětných pozemcích nevybudoval žalovaný, ale jejím investorem byla žalobkyně jako stát. Opěrná zeď byla připravována na konci 70. let 20. století, přičemž byla vystavěna na předmětných pozemcích nejpozději do roku 1982 nebo 1983. V době, kdy žalovaný uzavřel smlouvu ze dne [datum], již na pozemcích opěrná zeď stála. Ke dni [datum] provozoval předmětnou skládku nad opěrnou zdí, a to v [příjmení] roklí v místě na [anonymizováno], MNV [obec] prostřednictvím státní příspěvková organizace TZSMB. Skládkování bylo ukončeno v roce 1996. Mezi účastníky nebylo rovněž sporu o tom, že v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 C 139/1992 bylo prokázáno, že kupní smlouva ze dne [datum] nebyla s manželí [příjmení] uzavřena platně. Žalovaný ani jeho právní předchůdci neuplatňovali restituční nárok na vydání pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec]. Mezi účastníky bylo také nesporné, že pozemky parc. [číslo] v k.ú. [obec] nejsou prozatím zapsány jako samostatné pozemky v katastru nemovitostí. Soud vzal tyto nesporné skutečnosti za svá skutková zjištění dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř.

5. Podle výpisu z katastru nemovitostí pro [list vlastnictví] pro k.ú. [obec] spolu s ortofotomapou je žalovaný zapsán jako vlastník pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec], a že se na části těchto pozemků nachází těleso skládky, které je zadržováno opěrnou zdí.

6. Ze znaleckého posudku [číslo] vypracovaného Ing. [jméno] [příjmení] dne [datum], vyplývá, že znalkyně provedla zaměření skládky domovního odpadu v lokalitě na [anonymizováno]. Znalkyně zjistila, že skládka již není provozována, vyplňuje bývalou přirozenou strž, a byla částečně rekultivována navezením zeminy. V jihozápadní části tvoří hranici skládky opěrná zeď z betonových dílců v délce 50 m postavená napříč údolím. Ve střední části má zeď výšku 6 m. Nad korunou zdi tvoří navezený odpad strmý svah do výše 25 m. Podél zdi jsou ve svahu na obou stranách vybudována betonová odvodňovací koryta. Čelo skládky volně navazuje na opěrnou zeď a není zde patrné žádné zpevnění. Podle závěru znalkyně se skládka domovního odpadu „ [ulice]“

povolená rozhodnutím MÚ v [obec] ze dne [datum] na pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec] mimo jiné nachází též na pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec] v rozsahu uvedeném na geometrickém plánu [číslo] tedy na předmětných pozemcích nově označených jako parc. [číslo] o výměře 1 060 m² (utvořeného z pozemku parc. [číslo]) a parc. [číslo] o výměře 630 m² (utvořeného z pozemku parc. [číslo]). Stav skládky v terénu, její hranice skládky a poloha opěrné zdi odpovídá zaměření dle geometrického plánu [číslo] ze dne [datum] vyhotoveného [jméno] [příjmení], geodetická kancelář (příloha [číslo] posudku). Podle ortofotomap na č.l. 125 a 126 ve spojení s uvedeným znaleckým posudkem činí vzdálenost opěrné zdi k hranici pozemku parc. [číslo] m a 55,72 m k hranici pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec].

7. Z vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne [datum] je zřejmé, že skládka [obec] – [ulice] byla povolena rozhodnutím ONV v [obec] ze dne [datum]. Dne [datum] bylo Okresním národním výborem v [obec] povoleno rozšíření skládky a stavba opěrné zdi. Dne [datum] vydal MÚ [obec] stavební povolení na rozšíření skládky na pozemku parc. [číslo]. Dne [datum] pak MÚ [obec] vydal dodatečné povolení stavby a povolení užívání stavby skládky domovního odpadu na pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec]. Dne [datum] Okresní úřad v [obec] schválil provozní řád skládky na uvedených pozemcích pro provozovatele TZSMB. (viz rovněž zprávy CHKO [anonymizována dvě slova] – odborného stanoviska k odstranění skládky ze dne [datum]). Skládkování komunálního odpadu bylo ukončeno [datum] a na skládku byla dovážena výkopová zemina a hlusina. Provoz skládky byl zcela zastaven k [datum]. Z vyjádření dále vyplývá, že předmětná skládka odpadu se nachází i na pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec], který je podle informací o parcelách z údajů katastru nemovitostí zapsán jako vlastnictví žalovaného. Ministerstvo uzavřelo, že z tohoto důvodu neexistuje právní důvod umístění skládky na uvedeném pozemku, a jedná se o stavbu na cizím pozemku. Ministerstvo uvedlo, že není reálné přestěhování skládky, přičemž nejvhodnějším řešením je dokončení rekultivace skládky a provozování jejího monitoringu.

8. Ze zprávy CHKO [anonymizována dvě slova] – odborného stanoviska k odstranění skládky ze dne [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. 7 C 40/2004) vyplývá, že části parcel [číslo] byly odňaty za účelem výstavby panelové účelové přístupové komunikace, což bylo projednáno v roce 1983. Provozovatelem skládky byl tehdejší podnik TZSMB a následně Technické služby [obec], v nichž měl vedlejší účastník obchodní podíl. Skládka až do počátku 90. let 20. století téměř nepřetržitě hořela. Rekultivace skládky byla opakovaně projednávána již v 70. letech, v roce 1978 bylo rozhodnutím ONV [obec] uloženo TZSMB započítí rekultivačními pracemi pozemku parc. [číslo] což bylo projednáváno i v roce 1983 a 1989. Na místním šetření v roce 1988 bylo prioritně dohodnuto, že materiál bude navážen na západní polovinu tělesa skládky. V květnu 2010 skládka zasahovala i na pozemky parc. [číslo] ve vlastnictví žalovaného.

9. Z části obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka], a to z vyjádření odboru Vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV [obec] ze dne [datum] soud zjistil, že Okresní národní výbor v [obec] požádal uvedený odbor o vyjádření v souvislosti s projektovanou skládkou domovních pevných odpadů na pozemcích parc. [číslo] v k.ú. [obec], v lokalitě [příjmení] rokly, a vybudováním opěrné zdi v rokli směrem k řece Berounce. Podle vyjádření byl v té době pozemek parc. [číslo] již fakticky zavezen skládkou, která pokračovala na sousední pozemek parc. [číslo]. V této souvislosti bylo provedeno deset sond za účelem zjištění základových poměrů v místě uvažovaná opěrné zdi, aby nebyla zasažena podzemní voda. [příjmení] odváděných vod měl chránit filtr se štěrkovou úpravou. Ze záznamu o prověrce přípravy výstavby opěrné zdi u skládky pevných domovních odpadků na [anonymizováno] ze dne [datum] a zápisu TZSMB ze dne [datum] za účasti OHS [obec] a MNV [obec] vyplývá, že Okresní národní výbor [obec] (dále také jako „ONV [obec]“) řešil stavbu opěrné železobetonové zdi skládky pevných domovních odpadů. Jejím účelem bylo zabránit splavení skládky při deštích do Berounky a prodloužení životnosti skládky o dalších 10 až 15 let. Pod zdí byly usazovací jímky s filtrem pro odtok vody a výluhů. Na stavbu zdi byl vypracován projektový úkol.

10. Z kupní smlouvy ze dne [datum] soud zjistil, že měla být uzavřena mezi manželi [jméno] a [jméno] [příjmení] jako prodávajícími a Městským národním výborem v [obec] (dále také jako „MNV [obec]“) jako stranou kupující. Touto smlouvou manžele [příjmení] měli prodat Československému státu, tedy žalobkyni, zemědělské pozemky parc. [číslo] v k.ú. [obec] za kupní cenu 39 490 Kč stanovenou dle znaleckého posudku znalce [jméno] [příjmení]. Pozemek parc. [číslo] – ovocný sad byl tehdy osázen ovocnými porosty. Správcem pozemků se podle smlouvy měl stát MNV v [obec] Smlouva nepodléhala registraci a měla nabýt platnosti dnem jejího uzavření.

11. Z části obsah spisu vedeného u zdejšího soudu po sp.zn. [spisová značka], a to ze stanoviska Správy CHKO [anonymizována dvě slova] ze dne [datum] vyplývá, že Správa souhlasila s vynětím pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec] z lesního půdního fondu pro zřízení skládky odpadků, s tím, že se jednalo jen o evidenční změnu, neboť odpadky byly na pozemky ukládány již řadu let. Správa proto požadovala rekultivaci pozemků a ukončení ukládání odpadků v místech stávající opěrné zdi s ohledem na umístění skládky v CHKO [anonymizována dvě slova]. Podle zprávy pro [jméno] [příjmení] v [obec] projednané [datum] (zpráva MNV ze dne [datum]) se měla zabezpečit projektová příprava pro vybudování další opěrné zdi v souvislosti s rozšířením životnosti skládky o dalších 10 až 12 let s tím, že skládka měla být řízená (viz rovněž koncepce rozvoje služeb, obchodu a dopravy do roku 1990 MNV [obec] z dubna 1983). Podle zápisu z řešení negativních vlivů skládky ze dne [datum] jednotlivé vrstvy skládky prohořivaly, a proto bylo rozhodnuto o oplocení skládky a byla požadována její rekultivace. Dále mělo být zajištěno pravidelné rozhrnování zeminy, a bylo přijato opatření proti hoření skládky. Z podání ze dne [datum] vyplývá že MNV [obec] požádal Správu CHKO Český kras o vyjádření k plánovanému zřízení panelové komunikace pod skládkou [ulice] za účelem zajištění přístupu k čistícímu zařízení a opěrné zdi a její opravě a údržbě v souvislosti s rozšířením životnosti skládky. MNV [obec] přípisem ze dne [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]) vyslovil souhlas s vynětím pozemků parc. [číslo] o výměře 0, [číslo] ha pro panelovou účelovou komunikaci k opěrné zdi skládky a nesouhlasil s vybudováním další opěrné zdi.

12. Z kupní smlouvy ze dne [datum], sepsané formou notářského zápisu notářkou [jméno] [příjmení], sp. zn. [spisová značka], [spisová značka], soud zjistil, že byla uzavřena mezi manželi [příjmení] jako prodávajícími a manželi [jméno] a [celé jméno žalovaného] (tj. žalovaným) jako kupujícími. Předmětem prodeje byla usedlost [adresa] spolu s pozemkem parc. [číslo] ovocným sadem – pozemkem parc. [číslo] v k.ú. [obec] se všemi právy a povinnostmi, součástmi a příslušenstvím za kupní cenu 74 920 Kč Smlouva byla registrována Státním notářstvím v [obec] dne [datum]. Z rozhodnutí Městského národního výboru v [obec] ze dne [datum] je zřejmé, že MNV v [obec] vyslovil souhlas s kupní smlouvou sepsanou dne [datum] (zřejmě chyba v psaní) uzavřenou mezi manželi [příjmení] a [anonymizováno], jejímž předmětem byl prodej výše uvedeného domu [adresa] s pozemkem parc. č. st. 688 a parc. [číslo] (sad), to vše v k.ú. [obec] a Chráněné krajinné oblasti [anonymizována dvě slova]. V rozhodnutí je uvedeno, že proti převodu nemovitostí nebyly ze strany MNV v [obec] vzneseny žádné námitky. Z rozhodnutí dále vyplývá, že nemovitosti mohly být dotčeny rozšířením skládky pevných odpadů [územní celek], a to do sadu. Manželé [celé jméno žalovaného] pak po rozvodu uzavřeli dohodu o vypořádání zaniklého společného jmění manželů ze dne [datum], podle které mělo přejít vlastnické právo k pozemku parc. [číslo] na žalovaného.

13. Z části obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka] soud zjistil, že zástupce TZSMB projednával dne [datum] tehdejší stav skládky na [anonymizováno] (viz záznam z jednání z tohoto dne) a MNV [obec] řešil rekultivaci skládky (viz pozvánka MNV v [obec] ze dne [datum]). Podle zápisu z jednání ve věci rekultivace na skládce [ulice] ze dne [datum] se hrana nasypaných odpadových hmot v dané době blížila k opěrné zdi, a tím se blížila i doba ukončení skládkové činnosti.

14. Podle zápisu ze dne [datum] sepsaného v kanceláři ředitele TZSMB o výsledku kontroly hygienické úrovně skládky probíhaly v době kontroly rozsáhlé úpravy tvaru skládky jejím

provozovatelem – státní organizací TZSMB, které spočívaly v rozhrnování stávající části tělesa skládky až k opěrné zdi tak, aby vznikla souvislá vrstva o výšce podstatně menší, než byla stávající výška přeřadové hrany tělesa skládky. Předpokládalo se, že práce budou ukončeny začátkem srpna 1989. Ze zápisu dále vyplývá, že docházelo ke samovznícení skládky, a měla být přijata opatření k zabránění vzniku znečištění ovzduší.

15. Ze zápisu ze schůze komise životního prostředí ONV v [obec] konané dne [datum] vyplývá, že bylo opětovně jednáno o prodloužení životnosti skládky, neboť její životnost končila (viz zápis z [datum] ze spisu zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]).

16. Z podstatné části dokumentace k rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část (ze srpna 1991), zpracovaná projekcí Ing. [jméno] [příjmení], vyplývá, že jejím objednatelem a investorem byl MÚ [obec]. Z dokumentace má soud za prokázané, že vzhledem k tomu, že stávající kapacita skládky již nepostačovala, a hranice skládkového materiálu dosahovala až k opěrné zdi, nacházející se na pozemcích parc. [číslo] (viz ortofotomapa), bylo plánováno rozšíření skládkování na dalších 25 let. Z tohoto důvodu bylo před stávající opěrnou zdí projektováno rozšíření skládky, včetně stavby nové gravitační hráze a drenáže, utěsnění podloží a stávající skládka měla být sanována (viz průvodní zpráva). S ohledem na zakreslení tělesa skládky nacházejícího se v bodě [číslo] koordinační situace rozšíření skládky TKO [ulice] – souhrnné řešení stavby, a to ve vzdálenosti 0,5 m od opěrné zdi, je zřejmé, že při měřítku 1:500 bylo ve skutečnosti těleso skládky vzdáleno od opěrné zdi 2,5 m (viz rovněž podélný profil 0-0 rozšíření skládky TKO [ulice] – souhrnné řešení stavby – objekt skládkování).

17. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] ve své výpovědi uvedl, že zhotovil předmětnou dokumentaci „rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část“ ze srpna 1991. Když projektoval rozšíření skládky, byl se na skládce asi třikrát podívat v dubnu nebo květnu 1991. Proto výkresy projektu dokreslují situaci v dané době. Svědek na místě viděl betonovou zeď a skládku, která k ní dosahovala. Účel a důvod výstavby vyplývá z průvodní zprávy, stejně jako stávající stav a kapacita skládky. K podélnému profilu 0-0 rozšíření skládky TKO [ulice] svědek uvedl, že v bodech 1-4 jsou zakresleny příčné řezy svahu a body 5-7 zachycují skládku. Podle svědka vyplývá z koordinační situace rozšíření skládky TKO [ulice], že čelo skládky bylo vzdáleno od zdi cca tři metry, kdy čára označená [číslo] je spodní hranou skládky.

18. Z části obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. 7 C 40/2004, a to z přípisu ze dne [datum], soud dále zjistil, že se žalovaný obrátil na vedlejšího účastníka s tím, že je vlastníkem pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec]. Žalovaný sdělil, že na hranici tohoto pozemku je umístěna skládka. Přestože žalovaný nepředpokládal, že dojde k rozšiřování skládky, zjistil, že se na pozemku pohybuje těžká a jiná mechanizace a má dojít k rozšíření skládky na úkor jeho pozemku. Žalovaný proto požádal o informace a vyřízení majetkoprávních záležitostí. [ulice] účastník jednající [stát. instituce] (dále také „MÚ v [obec]“) povolil přípisem z [datum] vstup mimo jiné na pozemky parc. [číslo] pro hydrogeologický průzkum lokality pro rozšíření skládky, s odůvodněním že je jejich vlastníkem dle kupní smlouvy z [datum]. Přípisem z [datum] MÚ [obec] upozornil žalovaného na existenci kupní smlouvy ze dne [datum], kterou měly být žalobkyni prodány pozemky parc. [číslo] s tím, že pouze omylem nedošlo k deklaratornímu zápisu do tehdejší evidence nemovitostí. Žalovaný byl dále informován, že mu manželé [příjmení] opětovně prodali pozemek parc. [číslo] přestože nebyli jeho vlastníkem. Žalovaný byl vyzván k faktickému vrácení pozemků. Žalovaný přípisem z [datum] odmítl, že by nebyl vlastníkem pozemku parc. [číslo] poukázal na to, že Státní notářství v [obec] i MNV [obec] odsouhlasily kupní smlouvu z [datum], kterou spolu s manželkou uzavřel s manželí [příjmení]. Žalovaný uvedl, že se považuje za vlastníka daného pozemku, a proto nesouhlasí s pracemi na jeho pozemcích. Právní zástupce vedlejšího účastníka [příjmení] [příjmení] dopisem ze dne [datum] sdělil žalovanému, že nedošlo k přechodu vlastnictví, přestože došlo k pochybení státních orgánů.

19. Ze stavebního a kolaudačního rozhodnutí MNV v [obec], odbor výstavby [stát. instituce], ze dne [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. 7 C 40/2004), vyplývá, že jím bylo vydáno dodatečné stavební povolení stavby skládky v [obec] – [anonymizováno] na pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec] v tzv. [příjmení] rokli. Správcem a provozovatelem této skládky byla TZSMB a vlastníkem stavby skládky byl vedlejší účastník.

20. Z podstatného obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka] soud zjistil, že vedlejší účastník se žalobou podanou u zdejšího soudu dne [datum] domáhal proti žalovanému a jeho manželce vydání pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec], tedy pozemků vzniklých z pozemku parc. [číslo]. [ulice] účastník v žalobě poukázal na to, že zakoupil od manželů [příjmení] kupní smlouvou ze dne [datum] pozemek parc. [číslo] – ovocný sad, a to spolu s dalšími pozemky za účelem vybudování skládky odpadků. Skládky byla budována na ostatních pozemcích, nicméně v době podání žaloby bylo rozhodnuto, že se rozšíří i na pozemek parc. [číslo]. [ulice] účastník uvedl, že pozemek mají fakticky ve své moci žalovaný a jeho manželka na základě kupní smlouvy z [datum] uzavřené rovněž s manželi [příjmení], a proto je vyzval dopisem z [datum] k vydání pozemku, neboť smlouvu uzavřeli s nevlastníky. Žalovaný i jeho manželka vydání pozemku odmítli dopisem z [datum]. Žalovaný při ústním jednání konaném u soudu dne [datum] uvedl, že se cítí být vlastníkem pozemku. V roce 1991 se bez jeho vědomí i manželky začaly provádět vrty a zkoušky na propustnost, a žalovaný tehdy poprvé uplatnil své vlastnické právo k pozemku parc. [číslo]. Dále žalovaný uvedl, že ovocný sad nevyužívá, ale do budoucna by zde chtěl zřídit ubytovací středisko pro turisty v souvislosti s chovem koní. Žalovanému bylo známo, že dcery manželů [příjmení] se domáhají vydání některých pozemků v rámci restituce. [jméno] [příjmení] při svém výslechu dne [datum] uvedla, že přes jejich zahradu vedla rokle, která patřila Národnímu výboru. Výtoky tekly přes zahradu do řeky a kvůli odpadům měl její manžel [jméno] [příjmení] hádku s komisí. [jméno] [příjmení] odmítla, že by ona a její manželé podepsali kupní smlouvu z [datum] JUDr. [jméno] [příjmení] vypracoval v souvislosti s plánovaným převodem pozemků parc. [číslo] v k.ú. [obec] do vlastnictví MNV v [obec] znalecký posudek k jejich ocenění. Z posudku vyplývá, že dr. [příjmení] provedl místní šetření [datum] za účasti [jméno] [příjmení]. Pozemky se nacházely mezi skládkou a řekou [anonymizováno] a nebyly oploceny a nebyly na nich postaveny ani žádné stavby. Při svém výslechu dr. [příjmení] vypověděl, že mezi manželi [příjmení] a vedlejším účastníkem došlo k dohodě o uzavření uvedené kupní smlouvy z roku 1979 a [jméno] [příjmení] mu řekl, že pozemky vedlejšímu účastníkovi prodal. Okresní soud v Berouně žalobě vyhověl rozsudkem ze dne [datum]. Ze znaleckého posudku z [datum] znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] z oboru písmoznalectví, který zkoumal podpisy [jméno] a [jméno] [příjmení] na kupní smlouvě ze dne [datum] pak vyplynulo, že podpis [jméno] [příjmení] není jeho pravým podpisem a naopak podpis [jméno] [příjmení] na předmětné kupní smlouvě je jejím pravým podpisem. Z tohoto důvodu Krajský soud v Praze změnil rozsudkem ze dne [datum] rozsudek soudu I. stupně tak, že žaloba byla zamítnuta pro neplatnost kupní smlouvy z [datum] Krajský soud konstatoval, že vzhledem k neplatnosti kupní smlouvy se žalobkyně nestala vlastníkem pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec], a tento majetek proto nemohl přejít do majetku vedlejšího účastníka, a proto se úspěšně nemůže domáhat jeho vyklizení. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne [datum]. Proti uvedenému rozsudku podal vedlejší účastník dne [datum] dovolání, v němž namítal jeho nesprávnost. Nejvyšší soud svým rozsudkem ze dne [datum] rozsudek Krajského soudu v Praze potvrdil jako správný.

21. Ze statutu TZSMB z [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]) vyplývá, že TZSMB byl rozpočtovou organizací pro neplacené služby, spravující majetek vedlejšího účastníka, který byl zřízen dne [datum] Městským národním výborem [obec].

22. Podle přípisu TZSMB ze dne [datum] byla skládka domovního odpadu umístěná na pozemcích parc. [číslo] dodatečně povolená dne [datum], provozována pro ukládání tuhých domovních odpadů a průmyslových odpadů. S ohledem na naplnění skládky byl [datum] ukončen svoz tuhých domovních odpadů a skládka byla přehrnuta výkopovou zeminu a hlínu a provoz skládky byl

zastaven [datum]. Ze strany od silnice byla skládka zajištěna oplocením a uzamčenými vraty. MÚ [obec] zajišťoval rekultivaci skládky.

23. Z podstatného obsahu spisu vedeného u Státní notářství v [obec] pod sp. zn. [spisová značka], původně označeného jako [spisová značka], soud zjistil, že se týká dědictvého řízení po [jméno] [příjmení], který zemřel [datum]. Státní notářství v [obec] schválilo rozhodnutím ze dne 5. 2. 1991, [číslo jednací], dohodu o vypořádání dědictví, na základě které nabyli dědictví jeho pozůstalé dcery [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a to každá jednu ideální čtvrtinu mimo jiné pozemků parc. [číslo] v k.ú. [obec] Městský úřad v Berouně přípisem z [datum] sdělil státnímu notářství, že do dědictví byly zařazeny mimo jiné i pozemky parc. [číslo] které však byly dříve vykoupěny MNV [obec] kupní smlouvou ze dne [datum] uzavřenou s manželi [příjmení]. Městský úřad dále zjistil, že manželé [příjmení] opětovně prodali pozemek parc. [číslo] dne [datum] manželům [příjmení]. Z tohoto důvodu došlo k obnově řízení a byl změněn soupis majetku a uvedené pozemky vyřaty z projednání dědictví. Dále bylo zjištěno, že MNV [obec] nezaslal kupní smlouvu z [datum] k zápisu do Střediska geodézie, a proto bylo dědictví projednáno včetně uvedených pozemků. Rozhodnutím ze dne [datum] byla schválena nová dohoda o vypořádání dědictví, ve které již uvedené pozemky nebyly zahrnuty. [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] se proti uvedenému rozhodnutí odvolaly podáními ze dne [datum] a [datum] Krajský soud v Praze usnesením ze dne [datum] usnesení ze dne [datum] zrušil a věc vrátil notářství k dalšímu řízení s odůvodněním, že státní notářství postupovalo předčasně, neboť v dědictvého řízení nelze řešit neplatnost kupní smlouvy ze dne [datum]. Při dalším jednání dne [datum] [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] zvažovaly podání žaloby na určení platnosti kupní smlouvy ze dne [datum] a požádaly, aby se do vyřešení otázky její platnosti v řízení nepokračovalo. Z obsahu spisu dále vyplývá, že dědictvé řízení po [jméno] [příjmení] bylo vedeno pod sp.zn. [spisová značka], a tedy, že [jméno] [příjmení] zemřela v roce 1997.

24. Z dohody o umožnění vstupu na pozemky z [datum] vyplývá, že [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] uzavřeli tuto dohodu s vedlejším účastníkem jako vlastníci pozemku parc.č. PK [číslo]. Na základě této dohody umožnili uvedené osoby vedlejšímu účastníkovi provedení monitorovacích a hydrogeologických prací – odebrání vzorků vod z vrtu HJ1 a HJ2 za účelem zjištění jakosti vod pod bývalou skládkou [ulice] umístěné na pozemku PK [číslo] v období od [datum] do [datum].

25. Z kupní smlouvy ze dne [datum], sepsané formou notářského zápisu, notářkou Mgr. [jméno] [příjmení], sp. zn. [anonymizována dvě slova] [rok], [spisová značka], spolu s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 14. 11. 2000, sp. zn. [spisová značka], vyplývá, že byla uzavřena mezi žalovaným jako kupujícím a panem [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako prodávajícími a právními nástupci manželů [příjmení] (viz rovněž spis zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]). Na základě této smlouvy zakoupil žalovaný mimo jiné pozemky parc. [číslo] v k.ú. [obec] za kupní cenu 300 000 Kč. Prodávající upozornili žalovaného na to, že dne [datum] uzavřeli s vedlejším účastníkem dohodu o umožnění vstupu na uvedené pozemky za účelem provedení hydrogeologických prací. Žalovaný prohlásil, že je mu znám stav převáděných nemovitostí.

26. Z novinových článků z [příjmení] deníku z [datum] a [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]) vyplývá, že po rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka] informoval starosta vedlejšího účastníka o závěrech tohoto rozsudku. Město konstatovalo, že žalovaný má zpět své pozemky pod skládkou, nicméně pro finanční náročnost odmítlo jejich vyklizení.

27. Z dopisů vedlejšího účastníka žalovanému z [datum], [datum], [datum] a [datum] soud zjistil, že vedlejší účastník sdělil žalovanému, že opěrná zeď není černou stavbou, a skládka byla státním majetkem, a její provozování na pozemcích žalovaného bylo činností žalobkyně. [ulice] účastník

současně navrhl žalovanému odkoupení jeho pozemku parc. [číslo]. Z objednávky [číslo] 2007 ze dne [datum] vyplývá, že si vedlejší účastník objednal zaměření bývalé skládky [ulice].

28. Z poštovních poukázek z [datum], [datum], [datum] a [datum] a přípisu Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne [datum] vyplývá, že žalovaný hradil daň z nemovitých věcí, a to za pozemek parc. [číslo] od 1993 dosud a za pozemek parc. [číslo] od roku 2000 dosud.

29. Z podstatného obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 7 C 40/2004 soud zjistil, že žalovaný podal dne [datum] proti vedlejšímu účastníkovi žalobu na vyklizení předmětných částí pozemků parc. [číslo] to vše v k.ú. [obec] (v rozsahu dle výroku I tohoto rozsudku), případně na zaplacení bezdůvodného obohacení ve výši 73 640 070 Kč s příslušenstvím (po rozšíření žaloby) za užívání těchto nemovitostí jako skládka. Žalovaný vedl, že je výlučným vlastníkem pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] které nabyl kupními smlouvami ze dne [datum] a ze dne [datum] a vedlejší účastník tyto pozemky protiprávně užívá v rozsahu vymezeném ve výroku I. tohoto rozsudku jako prostory pro skládku domovního odpadu. Žalovaný poukázal na vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne [datum], v němž mu Ministerstvo sdělilo, že neexistuje právní důvod umístění skládky na původních pozemcích. Z vyjádření vedlejšího účastníka ze dne [datum], které žalovaný převzal [datum], soud zjistil, že vedlejší účastník mimo jiné namítal, že byl v době víře, že je vlastníkem pozemků a dovolával se této dobré víry jako stavebník a vlastník stavby skládky. [ulice] účastník dále namítal, že pozemky byly v trvalém užívání socialistické organizace a vznesl námitku, že žalobkyně předmětné pozemky užívala po dobu delší 10 let, a proto je vydržela. [ulice] účastník současně tímto podáním vznesl námitku nedostatku své pasivní legitimace. Podáním ze dne [datum] vedlejší účastník opětovně vznesl námitku, že žalovaný není vlastníkem předmětných pozemků, neboť byly zabrány žalobkyní podle zákona o půdě č. 229/1991 Sb. před 1. 1. 1990 bez právního důvodu tím, že se žalobkyně chopila jejich držby, zastavěla je a držbu reálně vykonávala. [ulice] účastník dále namítal, že žalobkyně předmětné pozemky vydržela, a že žalovaný není v dané věci aktivně legitimován. Žalovaný toto podání převzal [datum]. Žalobkyně přípisem ze dne [datum] sdělila, že nebude do řízení vstupovat jako vedlejší účastník, neboť neeviduje žádný majetek ve vlastnictví státu v souvislosti s pozemky parc. [číslo] v k.ú. [obec] Okresní soud v Berouně ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 19. 12. 2014, č.j. [číslo jednací], kterým uložil vedlejšímu účastníkovi povinnost vyklidit pozemky uvedené ve výroku I. tohoto rozsudku (výrok I. rozsudku), řízení zastavil co do zaplacení částky 30 113 990 Kč (výrok II. rozsudku), uložil vedlejšímu účastníkovi zaplatit žalovanému částku 83 385,26 Kč s úrokem z prodlení (výrok IV. rozsudku), ve zbývajícím rozsahu žalobu zamítl (výroky III., V. a VI. rozsudku) a rozhodl o nákladech vzniklých v řízení účastníkům a státu (VII. a VIII. rozsudku). Krajský soud v Praze k odvolání obou účastníků změnil tento rozsudek rozsudkem ze dne 28. 6. 2016, č.j. [číslo jednací], ohledně náhrady nákladů řízení a jinak jej potvrdil. Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 25. 9. 2019, č.j. [číslo jednací], zrušil rozsudek Krajského soudu v Praze v celém rozsahu a zrušil i rozsudek Okresního soudu v Berouně ve výrocích I., IV., VII. a VIII., a v tomto rozsahu věc vrátil Okresnímu soudu v Berouně k dalšímu řízení. Nejvyšší soud odůvodnil své rozhodnutí tím, že žalovanému nespovídá věcná aktivní legitimace z hlediska nabytí jeho vlastnického práva na základě kupních smluv z [datum] a [datum], neboť není vlastníkem předmětných pozemků. Podle Nejvyššího soudu je věcná aktivní legitimace žalovaného odvislá od řešení vztahu restituční žaloby a žaloby vlastnické. Stát podle Nejvyššího soudu držel předmětné pozemky neoprávněně, neboť „na nich na počátku 80. let byla vybudována opěrná zeď, k níž mělo být prováděno skládkování již probíhající na sousedních pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] tehdy ve vlastnictví státu. Předmětné pozemky byly skládkováním odpadu poprvé zasaženy až v roce 1991, přičemž proti skládce, jež byla provozována na hranici pozemku parc. [číslo] se žalobce (v tomto sporu žalovaný) poprvé ohradil (v souvislosti s pohybem mechanizace na předmětném pozemku) v dopise adresovaném [stát. instituce] dne [datum]. Žalobci (v tomto sporu žalovanému) pak svědčilo vzhledem k uzavření a registraci kupní smlouvy ze dne [datum] (podle níž byl proveden zápis do tehdejší evidence nemovitostí) postavení oprávněné osoby, jež měla uplatnit nárok podle restitučního předpisu.

Nečinnost žalobce (v tomto sporu žalovaného) v uvedeném směru nelze přičítat tomu, že by jeho vlastnické právo nebylo zpochybňováno“. Podle Nejvyššího soudu žalovaný netvrdil, že by v rozhodném období užíval pozemek parc. [číslo], měl tak kontrolu nad faktickým stavem, vyvstala potřeba, aby se zapsaný vlastník domáhal svého práva podle restitučních předpisů. Pokud tak žalobce (v tomto sporu žalovaný) neučinil, nelze mu poskytnout ochranu vlastnického práva k části pozemku parc. [číslo] prostřednictvím obecného předpisu občanského práva (žaloby na vyklizení věci ve smyslu ustanovení § 1042 o. z.“ Obdobně to podle závěru Nejvyššího soudu platí i pro pozemek parc. [číslo] k němuž, navzdory zápisu v evidenci nemovitostí (později v katastru nemovitostí) – vykonával v rozhodném období držbu stát... Původní vlastníci (manželé [anonymizováno]), respektive jejich právní nástupci, kteří později vystupovali na straně prodávající v kupní smlouvě uzavřené formou notářského zápisu dne [datum] s žalobcem (v tomto sporu žalovaným), restituční nárok vedoucí k obnově jejich vlastnického práva požadavkem na vydání pozemku neuplatnili, přičemž pro opačný postup měli k dispozici rozumný důvod“ s ohledem na námitku žalobkyně zastoupené MNV [obec] v dědickém řízení vedeném u Státního notářství v [obec] pod sp. zn. [spisová značka] na zařazení předmětných pozemků do dědictví po zemřelém [jméno] [příjmení]. Protože tento pozemek vlastnil rovněž stát, nemohla být kupní smlouva z [datum] platným nabývacím titulem vlastnického práva žalovaného, neboť ji uzavřel s nevlastníky. Výsledky sporu vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka] jsou pak podle Nejvyššího soudu závazné toliko ve vztahu k účastníkům daného řízení, kterými byl vedlejší účastník a žalovaný, když otázka vlastnického práva byla řešena pouze jako otázka předběžná. Žalovaný pak ve svém vyjádření z [datum] mimo jiné namítal, že předmětné pozemky vydržel, neboť byl v dobré víře, že je jejich vlastníkem, když byl jako jejich vlastník zapsán v katastru nemovitostí. Ze spisu dále vyplývá, že věc dosud není pravomocně skončena.

30. Soud dále z obsahu spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka] zjistil následující. Vzhledem k tomu, že účastníci souhlasili se čtením výpovědí svědků v daném řízení, soud z protokolu o ústním jednání ze dne [datum] zjistil, že při něm svědek [jméno] [jméno], bývalý ředitel TZSMB v letech 1992 1997, vypověděl, že TZSMB prováděl skládkování jako příspěvková organizace vedlejšího účastníka a zajišťoval údržbu a provoz skládky. Opěrná zeď byla vybudována ještě před jeho nástupem do funkce v akci Z za dozoru stavebního odboru. Svědek předpokládal, že návoz odpadu probíhal 5-6 let před rokem 1994, res. před ukončením skládkování komunálního odpadu a otevřením skládky ve [obec]. V roce 1989 probíhalo rozhrnování odpadu směrem k opěrné zdi, aby se zvýšila životnost skládky. Skládka byla zajištěna částečným oplocením. Svědek dále uvedl, že opěrná zeď ani skládka se neprivatizovaly. Svědek [jméno] [příjmení], vedoucí svozu odpadů v TZSMB od [datum] při témže jednání vypověděl, že k ukončení skládkování došlo v červenci 1995, a ve stejné době se začalo skládkovat ve [obec]. V době, kdy svědek do TZSMB nastoupil, se skládka dotýkala ochranné zdi do výši 1 metru, a tato zeď byla postavena za účelem zadržetí kalů ze skládky, aby netekly do [anonymizováno]. Další okolnosti navážení odpadu na skládku svědek nevěděl. V době kdy svědek nastoupil do TZSMB, nikdo nerozlišoval pozemky žalovaného, neboť se všichni domnívali, že se jedná o majetek vedlejšího účastníka. Spolu se stavbou opěrné zdi byly zhotoveny i kontrolní vrty, z nichž se odebíraly průsakové vody. Skládka byla oplocena, aby se zabránilo černému skládkování. Soud dále z protokolu o ústním jednání ze dne [datum] zjistil, že svědek [jméno] [příjmení] byl v letech 1968 1982 vedoucím střediska TZSMB a provozním náměstkem a v letech 1998 2009 byl jejich ředitelem. V roce 1968 byla skládka využita jen z 1/3 nebo 1/4. Zeď se stavěla koncem 70. let, možná počátkem 80. let, a v roce 1981 1982 už stála na svém místě. Výkup pozemků pro skládku a její realizaci zajišťoval MNV [obec] a jednal i s panem [příjmení] ohledně odlesnění pozemků. TZSMB zajišťoval jen provoz skládky. Předmětná zeď měla opěrný charakter, aby odpad, který měl sahat až k této zdi, nesjížděl do údolí. Od roku 1968 do 1982 se na odlesněné pozemky navážel odpad, a to postupně směrem k [příjmení] roklí a dělala se panelová cesta. Opatření pro svod vody se nedělalo. Svědek [jméno] [příjmení] při témže ústním jednání vypověděl, že od roku 1983 byl řidičem u TZSMB. Na skládku jezdil 2 x týdně až do jejího uzavření. Svědek uvedl, že bližší časové údaje nedokáže specifikovat, ale domníval se, že

asi 1-2 roky před ukončením skládky byl odpad navážen a rozhrnován pod hranu [příjmení] rokle. Svědek [celé jméno žalovaného] ml., syn žalovaného, vypověděl, že v roce 1991 mu bylo 12 let. V té době se jim narodilo první hříbě, a svědek si tehdy chodil hrát s bratrem do prostoru za zdí, za kterou se dostali z boku po stráni. Za zdí byl tehdy velký prostor zhruba v desítkách metrů. Skládka nezasahovala na rovný pozemek, kde rostly akáty, ale byla už viditelná ve svahu, ze kterého odpadávaly ojedinělé kusy dolů. Svědek [jméno] [celé jméno žalovaného], rovněž syn žalovaného, vypověděl, že neví přesně kdy, ale v době, kdy se jim narodilo první hříbě, běhali po loukách, jezdili na koních a s bratrem chodili za zeď a okukovali skládku a stroje na ní. Skládka občas hořela a šel z ní hustý černý dým, který hasili hasiči, a právě protože byli s bratrem zvědaví, lezli za zeď. Ze skládky pak házeli věci, a snažili se přehodit zeď např. gramofonovými deskami, což se jim ale nepovedlo. Prostor za zdí byl volný, hustě porostlý keři a nebyl zasažený skládkou. Svědek nevěděl, kdy se skládka rozšířila i na pozemek žalovaného, v roce 1991 to ale ještě nebylo. Svědek [jméno] [příjmení], zaměstnanec TZSMB v letech 1976 - 1992, vypověděl, že od roku 1987 ovládal buldozer na skládce v [anonymizováno], kterým rozhrnoval odpad. Zřejmě v roce 1990 pracoval nahoře na pozemku a utrhla se s ním část odpadu. Svědek i s buldozerem sjel po svahu [číslo] metrů dolů do rokle spolu s odpadky na plac před zdí, na kterém se s buldozerem otočil, a opět po boční straně rokle vyjel na skládku. V dané době ještě tuto část rokle nezaváželi a skládka na pozemky ještě nezasahovala. Skládka neměla žádné dno, odpad se jen navážel na pozemky a terénně se upravoval. [ulice] skládky byla postavena opěrná zeď, která měla zachycovat kaly, a proto pod zdí byl pískový filtr. Asi v roce 1992 byla skládka vzdálena cca 15 m od zdi. Svědkyně [jméno] [příjmení], bývalá partnerka žalovaného v letech 1989 2004, vypověděla, že se k žalovanému na statek přistěhovala v roce 1990. Svědkyně vypověděla, že v té době nebyl odpad na jeho pozemku. Skládka byla vzdálena [číslo] m od zdi, ale svědkyně tam nechodila často. Za zeď chodili boční pěšinou kolem ní, kde byly nějaké keře a stromy, nicméně svědkyně nescházela do úrovně pod zdí, na situaci koukala z bočních stran. Svědkyně nevěděla, kde přesně byla hranice pozemku žalovaného a skládky, ale žalovaná jí řekla, že v okamžiku, kdy se odpad přiblížil na pozemek žalovaného, začal to řešit a psal dopisy na MÚ [obec]. Podle svědkyně se skládka dostala ke zdi za 2-3 roky po roce 1990. Svědek [jméno] [příjmení], kamarád žalovaného, vypověděl, že někdy v letech 1989 1992 chtěl žalovaný řešit, že se skládka blíží k hranici jeho pozemku, a proto mu dal kontakt na právníka. Svědek nevěděl, kdy to přesně bylo, ale tehdy byla velká mezera desítek metrů mezi zdí a skládkou. Svědek se za zeď šel se žalovaným podívat, kterou obešli a koukali na to seshora. Žalovaný to pak tehdy řešil s vedlejším účastníkem a poslal dopis. Z prohlášení [jméno] [jméno] z roku 2007, bývalého ředitele TZSMB v letech 1992 až 1996 vyplývá, že v tomto období byl na předmětných pozemcích (v rozsahu dle výroku I. rozsudku) ukládán skládkový odpad. Z čestného prohlášení [jméno] [příjmení] z [datum], vyplývá, že pracoval v letech 1983 až 1998 u TZSMB jak jeden z řidičů svozových vozidel odpadu a na předmětnou skládku vozil odpad z [obec] a dalších obcí. Odpad se ukládal postupně směrem k betonové zdi, která zde již byla vybudována. Poté co se odpad dostal na úroveň zdi, vznikly problémy s jeho vyklápěním. Proto se horní hrana odpadu strhla a tento odpad byl rozhrnován rovnoměrně po celé ploše skládky až k betonové zdi, čímž se rozšířil prostor pro ukládání odpadu. Konkrétní data si však pan [příjmení] již nepamatoval. Z prohlášení [jméno] [příjmení] ze dne [datum] vyplývá, že byl v letech 1972 až 1997 zaměstnancem družstva Mechanika, výrobní družstvo mechaniků v [obec], které v první polovině 90. let vyváželo odpad na předmětnou skládku v [obec]. [příjmení] [jméno] [příjmení] se po dobu roku 1991 skládka nedotýkala opěrné zdi a nacházela se zase od ní několik desítek metrů daleko.

31. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že pracoval v letech 1994 - 2000 jako vedoucí odboru správy majetku vedlejšího účastníka. Odešel pak na vlastní žádost, a nyní dělá dobrovolně žalovanému archiváře tohoto soudního sporu. Svědek se seznámil se situací v roce 1995 poté, co vedlejší účastník prohrál spor se žalovaným. Od roku 2000 se se žalovaným pravidelně navštěvují, a svědek jezdí za žalovaným na statek. Žalovaný je přesvědčený, že pozemky patří jemu, neboť je nabyt na základě kupní smlouvy, která byla schválena MNV [obec] a dále kupní smlouvu s původními vlastníky. Žalovaný sdělil svědkovi, že pozemky koupil již s opěrnou zdí, která zde

osamoceně stála zhruba do 90. let 20. století. V roce 1991 pak skládka dosahovala až ke zdi. Svědek se se žalovaným nebavil o tom, zda žalovaný užíval pozemky nad zdí, nicméně do roku 1991 zde byl ovocný sad, kde žalovaný sbíral jablka pro koně a chodily se tam pást kozy. Poté se na pozemky rozšířila skládka, resp. hromada odpadků. Dané pozemky nikdo nevyužíval, pouze žalovaný pásal a pase koně na náhorní plošině vedle skládky a pod skládkou; na skládce se koně nepásli. Pozemky měl žalovaný oplocené až ke skládce, po hranici násypového materiálu, ale svědek si nepamatoval, kam oplocení konkrétně vedlo. Pravděpodobně pokračovalo za zdí, ale pak bylo zasypané a bylo nahrazeno oplocením vedlejšího účastníka.

32. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že je kamarádem žalovaného. V roce 1991 se svědek přistěhoval do [obec], a i po odstěhování v roce 1994 nebo 1995 žalovaného pravidelně navštěvoval na jeho statku. Svědek byl poprvé na statku v roce 1991 a viděl i pozemky okolo. Na pozemcích se pásli koně, a v té době tam ještě nebyly ohrady, proto někdy žalovanému utekli koně i za zeď. Ohrada pro koně pak navazovala na opěrnou zeď. Žalovaný ukázal svědkovi zeď, která ohraničuje skládku. Za zdí byla skládka a svědek tam občas chodil se syny žalovaného házet gramofonové desky do zdi, aby nepoškodili pozemky žalovaného. Pár let tam také chodili hledat věci k případnému dalšímu využití, svědek ale nevěděl, kdy to bylo. Bokem od skládky pak chodili sbírat jablka pro koně. Skládka se postupně přibližovala, proto svědek postupem doby dohodil až ke zdi. Žalovaný sděloval svědkovi, že mu tam za zdí patří nějaké pozemky. Poté, co se svědek odstěhoval z [obec], nepamatoval si, že by se na skládce byl podívat.

33. Z prohlášení RNDr. [jméno] [příjmení] z [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn. [spisová značka]) spolu s její výpovědí soud zjistil, že dr. [příjmení] byla v letech 1990 1994 místostarostkou vedlejšího účastníka. V této funkci řešila problém likvidace komunálních odpadů, včetně předmětné skládky. Dr. [příjmení] je v současné době starostkou vedlejšího účastníka od [datum] a několik předchozích volebních období byla radní. Svoz komunálního odpadu a provoz skládky zajišťovala státní rozpočtová organizace TZSMB, jejímž zřizovatelem byl původně MNV [obec] a poté vedlejší účastník. Svědkyně navštívila skládku v [příjmení] roků poprvé v polovině roku 1991 a poté celkem asi 5×. Skládka byla zajištěna způsobem, který odpovídal tehdejší úrovni, kdy v dolní části byla ohraničena betonovou zdí, a nacházely se zde odtoky na výluh a pískové filtry. V roce 1991 byl odpad rovnoměrně rozhrnut po celé ploše skládky až k betonové zdi do výše několika metrů. Na přelomu let 1992 a 1993 měla končit životnost skládky, a proto byl odpad hutněn kompaktozem. Z tohoto důvodu se řešilo rozšíření skládky směrem na jih, tj. pod zeď. Byly vypracovány odborné posudky, stanoviska a projektová dokumentace a plánovalo se vybudování hráze na dalších pozemcích pod zdí. V roce 1991 se začaly provádět přípravné práce, a to konkrétně geologický průzkum pro zjištění únosnosti podloží a monitorování podzemních vod a byly odebrány výluhy. Skládka byla původně monitorována, neboť pod zdí se nacházely monitorovací vrty. Na pozemcích pod zdí se v té době pohybovala technika a vrtná souprava. Nad zdí se tato technika nepohybovala, neboť zde byla skládka. Dalším pracím ale zabránil žalovaný, který současně zaslal vedlejšímu účastníkovi dopis. Svědkyně nevěděla, kdy došlo k ukončení skládkování, protože v té době nebyla na radnici. Někdy po roce 2004, 2005 nebo 2006 probíhala na skládce na objednávku jejího provozovatele rekultivace povrchu skládky.

34. Místostarosta vedlejšího účastníka [příjmení] [jméno] [příjmení] vypověděl, že přes padesát let žije v [obec]. Od roku 2014 je zastupitelem vedlejšího účastníka, a od roku 2016 je jeho místostarostou. Svědek uvedl, že když byl malý, tj. v roce 1983 nebo 1985, chodil s kamarády hledat na skládku nerozbité gramofonové desky, které se na ni vyvážely. Na skládku se dostali odspodu a oblezli opěrnou zeď. V té době skládka občas zahořela. Ing. [příjmení] dále jezdil na skládku v letech 1986 – 1988, neboť jeho rodiče na skládku vyváželi suť v souvislosti s rekonstrukcí jejich domu. Na hranu skládky se navážel materiál, který se shazoval do údolí, kde bylo křoví a stromy. Poté byl na skládce v roce 1990 nebo 1991, a viděl, že se skládka prodloužila až ke zdi. Skládka se pak rekultivovala, byla na ni navezena vrstva zeminy, ale Ing. [příjmení] nevěděl, kdy to bylo. V

souvislosti s rozhodnutím Krajského soudu v Praze pak vedlejší účastník prováděl přípravné práce k vyklizení skládky.

35. Soud zamítl návrh na provedení veškerých dalších důkazů, neboť je považoval za nadbytečné s ohledem na svá skutková zjištění učiněná z provedených důkazů.

36. Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů ve smyslu § 132 o.s.ř. jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti vzal soud za prokázané, že nad [příjmení] roklí v k.ú. [obec] byla rozhodnutím ONV v [obec] povolena skládka [obec] – [ulice] [datum] na pozemcích žalobkyně, kterou provozovalo MNV [obec] prostřednictvím státní příspěvková organizace TZSMB. S ohledem na to, že se skládka rozšiřovala z pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec], povolil ONV [obec] dne [datum] rozšíření skládky a výstavbu opěrné zdi. Jejím účelem bylo zabránit splavení skládky do nedaleké řeky [anonymizováno] a současně prodloužit životnosti skládky o dalších 10 až 15 let. [ulice a číslo] let 20. století byl pozemek parc. [číslo] prakticky zavezen skládkou, která pokračovala na pozemek [parcelní číslo]. Proto ONV [obec] provedl sondy za účelem zajištění základových poměrů pro vybudování plánované opěrné zdi a s ní souvisejících pro chránění čistoty odváděných vod. V té době byli vlastníky zemědělských pozemků, nacházejících se pod skládkou, parc. [číslo] manželé [jméno] a [jméno] [příjmení]. Dne [datum] byla MNV [obec] uzavřena s manželi [příjmení] kupní smlouva, na základě které mělo dojít k prodeji uvedených pozemků Československému státu s tím, že správcem pozemků se měl stát MNV v [obec]. Smlouva nebyla zapsána do tehdejší evidence nemovitostí. Následně byla na obou pozemcích vystavěna opěrná zeď, která byla hotová nejpozději v roce 1981. V září 1983 bylo jednáno o zajištění přístupu k čistícím zařízením opěrné zdi a opravě a údržbě zdi v souvislosti s plánovaným rozšířením životnosti skládky. Od roku 1988 se skládka začala přibližovat opěrné zdi, a proto v roce 1989 byla skládka rozhrnována směrem z pozemků p. [číslo] k opěrné zdi. Protože v dubnu či květnu 1991 bylo čelo skládky vzdáleno od zdi 2,5-3 m, řešilo se rozšíření životnosti skládky, a za tím účelem byla vypracována projektová dokumentace k rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část (ze srpna 1991). V té době byly na pozemku parc. [číslo] prováděny přípravné práce, a to konkrétně geologický průzkum a současně se po pozemcích začala pohybovat technika a vrtná souprava. Protože žalovaný uzavřel dne [datum] kupní smlouvou s manželi [příjmení], jejímž předmětem byl pozemek parc. [číslo] (který se později rozdělil na pozemek parc. [číslo]), a tato smlouva byla registrována Státním notářstvím v [obec] dne [datum] obrátil se žalovaný přípisem ze dne [datum] na vedlejšího účastníka s tím, že je vlastníkem pozemku parc. [číslo] na jehož hranici je umístěna skládka. Žalovaný proto požádal o vyřízení majetkoprávních záležitostí. MÚ [obec] (vedlejší účastník) upozornil žalovaného na smlouvu ze dne [datum], a odmítl, že by žalovaný byl vlastníkem tohoto pozemku. [ulice] účastník pak podal dne [datum] vůči žalovanému žalobu u zdejšího soudu, kterou se domáhal vydání pozemku parc. [číslo] právě s ohledem na smlouvu z [datum] 79. V řízení bylo zjištěno, že tato smlouva nebyla uzavřena platně, neboť ji [jméno] [příjmení] nepodepsala, přestože ji [jméno] [příjmení] podepsal. Ve věci nejprve rozhodl Okresní soud v Berouně, který žalobě vyhověl, ovšem Krajský soud v Praze právě s ohledem na závěry znaleckého posudku dohledně pravosti podpisů na kupní smlouvě rozsudkem ze dne [datum] rozhodl, že uvedená kupní smlouva je neplatná, a žalobkyně se z tohoto důvodu nestala vlastníkem předmětného pozemku. Rozhodnutí nabylo právní moci dne [datum] nedlouho před tím došlo k ukončení skládkování na předmětných pozemcích dne [datum], skládka byla přehrnuta výkopovou zeminou a provoz skládky byl zastaven [datum]. Následně došlo k rekultivaci skládky. Poté co [jméno] [příjmení] dne [datum], byla v rámci projednání jeho dědictví schválena dohoda jeho dcer, podle které [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] nabyly každá jednu ideální čtvrtinu mimo jiné pozemků parc. [číslo] v k.ú. [obec] MÚ v [obec] přípisem ze dne [datum] však vznesl námitku, že tyto pozemky již dříve vykoupil kupní smlouvou z [datum]. Po obnově dědictvého řízení byla dne [datum] schválena nová dohoda o vypořádání dědictví, v níž již uvedené pozemky nebyly zahrnuty. Proti tomuto rozhodnutí se dědičky [jméno] [příjmení] odvolaly a Krajský soud v Praze usnesením ze dne [datum] rozhodnutí Státního notářství v [obec] zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s odůvodněním, že státní notářství postupovalo předčasně, neboť

v dědickém řízení nelze řešit neplatnost kupní smlouvy. Dědičky po [jméno] [příjmení] však další platnost kupní smlouvy neřešily. Kupní smlouvou ze dne [datum] pak dědici manželů [příjmení] prodali žalovanému pozemek [parcelní číslo]. Žalovaný podal u zdejšího soudu dne [datum] žalobu proti vedlejšímu účastníkovi, ve které se domáhal vyklizení předmětných pozemků parc. [číslo] zaplacení bezdůvodného obohacení za jejich užívání jako skládka. V daném řízení vedlejší účastník v dubnu 2009 namítal, že žalobkyně vydržela předmětné pozemky, a podáním z [datum] pak tuto námitku zopakoval a doplnil, že pozemky byly zabrány žalobkyní podle zákona o půdě. Okresní soud v Berouně rozsudkem ze dne [datum] žalobě žalovaného vyhověl a odvolací soud toto rozhodnutí potvrdil, nicméně Nejvyšší soud rozsudkem ze dne [datum] rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil a částečně zrušil i rozsudek Okresního soudu v Berouně (s výjimkou části zamítavých výroků) a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší soud konstatoval, že žalobce i právní nástupci manželů [příjmení] měli postavení oprávněných osob, a měli proto uplatnit své nároky podle restitučních předpisů.

37. Vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdila, že nabyla své vlastnické právo k pozemkům v 80. letech 20. století a žalovaný nabyl své vlastnické právo k pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec] v roce 1984 a k pozemku parc.č., [číslo] v k.ú. [obec] v roce 2000, vycházel soud při právním posouzení s ohledem na ust. § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, z ustanovení zákona [číslo] Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“).

38. Podle § 37 odst. 2 obč. zák. právní úkon, jehož předmětem je plnění nemožné, je neplatný.

39. Podle § 39 obč. zák. je neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům.

40. Podle § 123 obč. zák. je vlastník v mezích zákona oprávněn předmět svého vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užítky a nakládat s ním.

41. Podle § 129 odst. 1 a 2 obč. zák. je držitelem ten, kdo s věcí nakládá jako s vlastní nebo kdo vykonává právo pro sebe. Držet lze věci, jakož i práva, která připouštějí trvalý nebo opětovný výkon.

42. Podle § 130 odst. 1 obč. zák. je-li držitel se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře o tom, že mu věc nebo právo patří, je držitelem oprávněným. V pochybnostech se má za to, že držba je oprávněná.

43. Podle § 132 odst. 1 obč. zák. lze vlastnictví věci nabytí kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem. Podle odstavce 2 téhož ustanovení nabyvá-li se vlastnictví rozhodnutím státního orgánu, nabyvá se vlastnictví dnem v něm určeným, a není-li určen, dnem právní moci rozhodnutí.

44. Ve smyslu ustanovení § 132a odst. 1 obč. zák. ve znění účinném od 1. 4. 1983 do 31. 12. 1991 (tj. občanský zákoník ve znění novely č. 131/1982 Sb.), kdo s věcí nakládá jako se svou a je se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že mu věc patří, má – pokud není stanoveno jinak – obdobná práva na ochranu, jaká má vlastník věci.

45. Podle § 133 odst. 2 obč. zák. převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabyvá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

46. Podle § 134 odst. 1 obč. zák. se oprávněný držitel stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost. Podle odstavce 3 téhož ustanovení se do doby podle odstavce 1 započte i doba, po kterou měl věc v oprávněné držbě právní předchůdce. Podle odstavce 4 se pro počátek a trvání doby podle odstavce 1 použijí přiměřeně ustanovení o běhu promlčecí doby.

47. Ve smyslu § 135a obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991, se vlastníkem věci, která může být předmětem osobního vlastnictví, stane občan, který má nepřetržitě v držbě (§ 132a odst. 1) movitou věc pod dobu tří let a nemovitou věc po dobu deseti let. Jde-li o pozemek nebo jeho část, který má občan nepřetržitě v držbě (§ 132a odst. 1) po dobu deseti let a k němuž by jinak mohlo být zřízeno právo osobního užívání (§ 199 odst. 1), nabyvá vlastnictví k pozemku nebo jeho části stát; občan nabývá právo, aby s ním byla uzavřena dohoda o osobním užívání pozemku v rozsahu uvedeném v § 200, a lze-li podle územního plánu nebo územního rozhodnutí přenechat k osobnímu užívání více částí tohoto pozemku, má občan právo vybrat si jen jednu z těchto částí, k níž se pak jako k samostatnému pozemku dohodou zřídí právo osobního užívání. Takto však nelze nabýt věc z majetku v socialistickém vlastnictví nebo věc, ke které má socialistická organizace právo užívání podle zvláštních předpisů. Takto nelze nabýt ani právo k pozemku, který je v socialistickém vlastnictví nebo ke kterému má socialistická organizace právo užívání podle zvláštních předpisů. Do doby podle odstavců 1 a 2 si může občan započítat dobu, po kterou jeho právní předchůdce měl věc nepřetržitě v držbě, anebo nepřetržitě vykonával právo odpovídající věcnému břemenu. Na běh doby podle odstavců 1 a 2 se použije přiměřeně ustanovení o promlčení.

48. Ve smyslu ustanovení § 865 odst. 1 a 3 obč. zák. účinného do 31. 12. 2013, pokud není uvedeno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé v době od 1. dubna 1964 do 1. dubna 1983. Do doby uvedené v ustanovení § 135a ve znění zákona č. 131/1982 Sb. se započítá i doba, po kterou občan nebo jeho právní předchůdce měl věc nepřetržitě v držbě (§ 135a odst. 1) nebo nepřetržitě vykonával právo odpovídající věcnému břemenu (§ 135a odst. 2) před 1. dubnem 1983; tato doba však neskončí dříve než uplynutím jednoho roku od tohoto dne.

49. Ve smyslu ustanovení § 507a odst. 1 a obč. zák. ve znění účinném k 31. 12. 1991, upravujícího přechodná ustanovení k úpravám účinným od [datum], pokud není uvedeno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé v době od 1. dubna 1964 do 1. dubna 1983. Do doby uvedené v ustanovení § 135a se započítává i doba, po kterou občan nebo jeho právní předchůdce měl věc nepřetržitě v držbě (§ 135a odst. 1) nebo nepřetržitě vykonával právo odpovídající věcnému břemenu (§ 135a odst. 2) před 1. dubnem 1983; tato doba však neskončí dříve než uplynutím jednoho roku od tohoto dne.

50. Podle ustanovení § 868 obč. zák. ve znění účinném ode dne 1. 1. 1992 do 31. 12. 2013, pokud dále není uvedeno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé před 1. lednem 1992; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před 1. lednem 1992 se však posuzují podle dosavadních předpisů.

51. Podle § 221 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991 zřídí-li na pozemku stavbu občan, který není oprávněn pozemek užívat nebo který je oprávněn ho užívat k jinému účelu, soud na návrh národního výboru nebo organizace, které mají pozemek ve správě, nebo organizace, která je vlastníkem pozemku (§ 205 odst. 2), anebo na návrh toho, kdo má k pozemku zřízeno právo osobního užívání, přikáže stavbu za náhradu navrhovateli, ledaže by tomu bránily důvody zvláštního zřetele hodné, zejména že stavebník byl v dobré víře, že stavbu zřizuje oprávněně. Jestliže to je v zájmu společnosti, soud může též po zjištění stanoviska příslušného národního výboru, který je stavebním úřadem, rozhodnout, že stavebník je povinen stavbu na svůj náklad odstranit.

52. Podle ust. § 399 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991 platilo, že z kupní smlouvy vznikne prodávajícímu povinnost věc kupujícímu odevzdat a kupujícímu povinnost věc převzít a zaplatit za ni prodávajícímu dohodnutou cenu.

53. Podle § 490 odst. 1 obč. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1988 platilo, že věci, které jsou v soukromém vlastnictví, lze smluvně převádět a dědit. Podle odstavce 2. 3. věta téhož ustanovení platilo, že k smlouvě o převodu budovy, která je v soukromém vlastnictví, a k smlouvě o převodu

nebo nájmu zemědělského (lesního) pozemku, je třeba souhlasu národního výboru, ledaže jde o převod do socialistického společenského vlastnictví.

54. Podle ust. § 588 obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 2013 platilo, že z kupní smlouvy vznikne prodávajícímu povinnost předmět koupě kupujícímu odevzdat a kupujícímu povinnost předmět koupě převzít a zaplatit za něj prodávajícímu dohodnutou cenu.

55. Dle ustanovení § 3028 o.z. ve znění účinném ode dne 1. 1. 2014, se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Dle odst. 3 není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle ustanovení § 3036 tohoto zákona se podle dosavadních právních předpisů až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

56. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen „ZoPMVO“), ve znění účinném do 28. 11. 1991, platilo, že do vlastnictví obcí dnem účinnosti tohoto zákona (tj. 24. 5. 1990) přecházejí věci z vlastnictví České republiky, k nimž ke dni 23. listopadu 1990 příslušelo právo hospodaření národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce a v hlavním městě [obec] též na městské části, pokud obce a v hlavním městě [obec] též městské části s těmito věcmi ke dni účinnosti tohoto zákona hospodařily. Podle § 2 odst. 1, písm. a) ZoPMVO do vlastnictví obcí dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí nezastavěné pozemky.

57. Podle § 8 ZoPMVO ve znění účinném do 28. 11. 1991 jsou obce povinny do jednoho roku po nabytí vlastnictví k nemovitým věcem podle tohoto zákona učinit návrh příslušnému středisku geodézie na zápis těchto nemovitých věcí do evidence nemovitostí.

58. Podle § 8 odst. 1 ZoPMVO ve znění účinném od 29. 6. 2012 pokud vlastnické právo, které na obec přešlo podle § 1, 2, 2a nebo § 2b tohoto zákona, není dosud zapsáno v katastru nemovitostí, je obec povinna nejpozději do 31. března 2013 uplatnit návrh vůči katastrálnímu úřadu, nebo podat žalobu na určení vlastnického práva u soudu. Nesplní-li obec tuto svou povinnost, považuje se den 1. dubna 2013 za den přechodu vlastnického práva na stát.

59. Podle § 1, písm. a) zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ve znění účinném do 27. 1. 1992 (dále jen „zákon o půdě“) se tento zákon vztahuje na půdu, která tvoří zemědělský půdní fond nebo do něj náleží, a v rozsahu stanoveném tímto zákonem i na půdu, která tvoří lesní půdní fond.

60. Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou státní občan [obec] a Slovenské Federativní Republiky, který má trvalý pobyt na jejím území, a jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Z odstavce 2 téhož ustanovení vyplývá, že zemřela-li osoba uvedená v odstavci 1 před uplynutím lhůty uvedené v § 13 jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany [obec] a Slovenské Federativní Republiky a mají trvalý pobyt na jejím území, fyzické osoby jako její dědicové.

61. Podle § 6 odst. 1, písm. p) zákona o půdě budou oprávněným osobám vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo na jinou právnickou osobu v důsledku převzetí nemovitostí bez právního

důvodu. Podle odstavce 6 téhož ustanovení jestliže nemovitosti přešly do vlastnictví obce, má oprávněná osoba právo podle tohoto zákona vůči obci.

62. Podle § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě nelze pozemky vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku,

63. Z ust. § 13 vyplývá, že právo na vydání nemovitosti podle § 6 mohla oprávněná osoba uplatnit do 31. ledna 1993.

64. Podle § 67 odst. 1 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení) ve znění účinném od 24. 11. 1990 (dále také jako „zákon o obcích“) se funkce zakladatele státních podniků, kterou do počátku účinnosti tohoto zákona vykonávaly místní národní výbory, městské národní výbory, národní výbory měst [obec], [obec], [obec] a [obec] nebo obvodní národní výbory v těchto městech, a jejich pravomoc zřizovat, řídit a zrušovat organizace a zařízení, se přenáší na obecní zastupitelstva, městská zastupitelstva, zastupitelstva měst [obec], [obec], [obec] a [obec] nebo obvodní zastupitelstva těchto měst, v nichž tyto státní podniky, organizace a zařízení mají své sídlo.

65. Podle § 11 odst. 4 zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník ve znění účinném do 30. 4. 1990 (dále jen „HZ“) je stavba ve vlastnictví té organizace, která ji pořídila, popřípadě ve celospolečenském, jde-li o státní organizace.

66. Podle § 14 HZ jsou socialistickými organizacemi státní podniky, státní hospodářské organizace, rozpočtové a jiné státní organizace, družstevní organizace, společenské organizace, jakož i jiné organizace, jejichž činnost přispívá k rozvoji socialistických vztahů. Socialistické organizace jsou právnickými osobami.

67. Vzhledem k tomu, že předmětem řízení byla žaloba na určení, zda tu určitý právní vztah je či není, tedy určení vlastnického práva k nemovitosti ve smyslu § 80 o.s.ř., zabýval se soud nejprve otázkou, zda žalobkyně má naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Podle ustálené soudní praxe je naléhavý právní zájem dán zejména tam, kde by bylo bez tohoto určení právo žalobce ohroženo, nebo kde by bylo bez tohoto určení jeho právní postavení nejisté. V posuzovaném případě je v katastru nemovitostí jako vlastník předmětných pozemků zapsán výlučně žalovaný, přičemž žalobkyně tvrdí, že vlastníkem pozemků je ona sama. Z tohoto důvodu jsou poměry účastníků nejisté, neboť není zřejmé, kdo je skutečným vlastníkem pozemku. Rozhodnutím o podané žalobě o určení vlastnictví lze dosáhnout shody mezi skutečným stavem a stavem zápisu v katastru nemovitostí. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně má naléhavý právní zájem na podané žalobě.

68. Žalobkyně dovozovala své vlastnické právo k předmětným pozemkům parc. [číslo] (utvořeného oddělením z pozemku parc. [číslo] který byl před tím oddělen z pozemku parc. [číslo]) a parc. [číslo] (utvořeného oddělením z pozemku parc. [číslo]), z toho, že převzala držbu těchto pozemků na základě neplatné kupní smlouvy z [datum] uzavřené s manželi [příjmení] a začala s nimi nakládat jako s vlastními. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka], jehož účastníkem byli žalovaný, jeho manželka a vedlejší účastník, však vyšlo najevo, že kupní smlouvu, jejímž předmětem byl mimo jiné prodej pozemků parc. [číslo] parc. [číslo] podepsala pouze [jméno] [příjmení], a tedy, že tato kupní smlouva je neplatná. Z tohoto důvodu nedošlo ke smluvnímu převodu vlastnictví těchto pozemků na žalobkyni. Žalobkyně hodlala zakoupit uvedené pozemky proto, aby se na ně mohla rozšířit skládka domovního odpadu [ulice], vybudovaná na pozemcích parc. [číslo] parc. [číslo] v k.ú. [obec].

69. Přesto že tedy nedošlo ke smluvnímu převodu vlastnictví na žalobkyni k pozemkům parc. [číslo] (z něhož byl později oddělen pozemek parc. [číslo]) a [číslo], žalobkyně jednající prostřednictvím MNV v [obec], resp. státní rozpočtové organizace TZSMB, na nich nechala vystavět opěrnou zeď a vybudovat pískový filtr pro odtok vody a výluhů, a to v místech vymezených ve znaleckém posudku [číslo] vypracovaném Ing. [jméno] [příjmení]. Tato opěrná zeď

měla sloužit zabránit splavení skládky do [anonymizováno] a měla prodloužit životnost skládky o dalších 10 až 15 let. Bylo k ní také plánováno rozšíření skládky, jak je zřejmé ze stanoviska Správy CHKO [anonymizována dvě slova] ze dne [datum], zprávy MNV ze dne [datum] či podání ze dne [datum]. V průběhu 80. let 20. století byl TZSMB řešen stav skládky, skládka i zeď byly kontrolovány a byla řešena rekultivace skládky, jak je zřejmé ze záznamu z jednání z [datum]. Odpadky pak byly rozhrnovány směrem k opěrné zdi (viz zápis z jednání ve věci rekultivace na skládce [ulice] ze dne [datum] či zápis z [datum] sepsaný v kanceláři ředitele TZSMB o výsledku kontroly hygienické úrovně skládky, anebo zápis ze schůze komise životního prostředí ONV v [obec] konané dne [datum]). Tímto jednáním došlo k naplnění ustanovení § 6 odst. 1, písm. p) zákona o půdě, neboť se žalobkyně zmocnila pozemků ve výše uvedeném rozsahu bez právního důvodu, neboť kupní smlouva uzavřená s původními vlastníky z [datum] byla neplatná, jak výše uvedeno. Předmětnou skládku nad opěrnou zdí, a to v [příjmení] roklí v místě na [anonymizováno], pak ke dni [datum], provozoval a hospodařil s ní MNV [obec] prostřednictvím státní příspěvková organizace TZSMB. Vlastnické právo žalobkyně k pozemkům i skládce pak přešlo účinností zákona č. 172/1991 Sb., o PMVO, tedy dnem [datum], na vedlejšího účastníka podle § 1 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 1, písm. a) ZoPMVO. Státní příspěvkovou organizací TZ, která i nadále zajišťovala údržbu a provoz skládky, poté rovněž „převzal“ vedlejší účastník podle § 67 odst. 1 zákona o obcích účinností tohoto zákona, tj. [datum] Tyto skutečnosti potvrzují stavební a kolaudační rozhodnutí MNV v [obec], odbor výstavby [stát. instituce], ze dne [datum], Statut TZSMB z [datum], stejně jako výpověď svědka [jméno] [jméno] či [jméno] [příjmení] v protokolu o ústním jednání ze dne [datum] (viz spis zdejšího soudu sp.zn., 7 C 40/2004).

70. Soud doplňuje, že z výše uvedených listin má soud za pravděpodobné, že se skládka rozšířila na předmětné pozemky již před [datum]. Z ortofotomapy vyplývá, že vzdálenost opěrné zdi k hranici pozemku parc. [číslo] činí 26,02 m a k hranici pozemku parc. [číslo] pak 55,72 m, přičemž podle závěrů dokumentace k rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část (ze srpna 1991) bylo čelo skládky již v dubnu nebo květnu 1991 vzdáleno od opěrné zdi pouhé 2,5 až 3 m. Soud se však nepodařilo zjistit konkrétní okamžik či období, kdy skutečně došlo k překročení hranice předmětných pozemků.

71. Soud se dále zabýval vlastnictvím pozemků, a to nejprve pozemku parc. [číslo] odděleného z pozemku parc. [číslo]. Žalovaný a jeho manželka [příjmení] [příjmení] v mezidobí uzavřeli kupní smlouvu z [datum] s manželi [příjmení], a to formou notářského zápisu sepsaného notářkou [jméno] [příjmení], sp. zn. N 1408/84, Nc 1400/84, jejímž předmětem byl mimo jiné převod vlastnického práva [anonymizováno] k pozemku parc. [číslo] na manžele [celé jméno žalovaného]. Manželé [celé jméno žalovaného] zakoupili uvedený pozemek již s vybudovanou opěrnou zdí a pískovými filtry (viz např. výpověď svědka [příjmení]), a existenci zdi respektovali a nijak se proti ní nebránili až do roku 1991. Přestože MNV v [obec] vyslovil souhlas s touto smlouvou, a smlouva byla registrována Státním notářstvím v [obec] dne [datum], pak s ohledem na to, že na části uvedeného pozemku byla vystavěna výše uvedená opěrná zeď, a žalobkyně se bez právního důvodu chopila držby části pozemku v rozsahu nynějšího pozemku parc. [číslo] přešlo v tomto rozsahu na žalobkyni vlastnické právo. Manželé [celé jméno žalovaného] po svém rozvodu uzavřeli dohodu o vypořádání zaniklého společného jmění manželů ze dne [datum], v tom smyslu, že vlastnictví k celému pozemku parc. [číslo] přejde na žalovaného, nicméně v rozsahu pozemku parc. [číslo] tak neučinili platně, neboť dohodu uzavřeli jako nevlastníci, jak dále uvedeno.

72. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný ani jeho rodina pozemek parc. [číslo] fakticky neužívali, a žalovaný ani jeho manželka jej ani nedorželi a neměli nad ním ani držbu právní – např. pozemek nepronajal nikomu dalšímu, byť byli jako vlastníci pozemku zapsáni v katastru nemovitostí. Synové žalovaného, kteří vypovídali v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka], se pouze shodovali v tom, že v době, kdy se jim narodilo první hříbě, tedy kolem roku 1991, si chodili společně hrát do prostoru za zdí. Z uvedeného je tedy zřejmé, že do té doby pozemek nebyl užíván, což žalovaný potvrdil v řízení vedeném u zdejšího soudu pod spzn. [spisová značka], když uvedl,

že ovocný sad nevyužívá. Podle výpovědí obou chlapců byl tehdy za zdí velký prostor zhruba v desítkách metrů. V této části je však jejich výpověď v rozporu s dokumentací k rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část (ze srpna 1991), a dále s výpovědí svědka [příjmení] [jméno] [příjmení]. Z těchto důkazů vyplývá, že již v dubnu nebo květnu 1991 bylo čelo skládky vzdáleno od opěrné zdi 2,5 až 3 m. Dokumentaci skládky považoval soud za věrohodný důkaz, neboť svědek [příjmení] [příjmení], ani ti, kteří s ním dokumentaci zhotovovali, neměli a nemají žádný zájem na výsledku sporu, a bylo by s podivem, pokud by si nesprávnosti zaměření skládky nevšimli její objednatel a investor, tj. MÚ [obec]. [jméno] [celé jméno žalovaného] pak vypověděl, že sice chodili za zeď, ale důvodem bylo, že byli zvědaví a okukovali skládku a stroje na ní, a případně i hašení požárů. Skutečnost, že by žalovaný a jeho rodina pozemky užívali, nepotvrdila ani svědkyně [jméno] [příjmení], partnerka žalovaného v letech 1989 2004, která vypovídala rovněž v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka]. Tato svědkyně uvedla, že v okamžiku, kdy se odpad přiblížil na pozemek žalovaného, začal žalovaný situaci řešit a obrátil se písemně na MÚ [obec]. Prvním takovým dopisem v němž žalovaný namítá, že je vlastníkem pozemku parc. [číslo] že na hranici tohoto pozemku je umístěna skládka, je dopis z [datum]. S ohledem na obsah dokumentace k rozšíření skládky TKO [ulice] – stavební část (ze srpna 1991) a ortofotomapsu je zřejmé, že v té době se již skládka nacházela na pozemku parc. [číslo] (odděleného z pozemku parc. [číslo] geometrickým plánem [číslo] zhotovitele [jméno] [příjmení]). Je tedy zřejmé, že žalovaný tuto část pozemku parc. [číslo] neužíval a neměl nad ním skutečné panství, (a v zásadě se ani nepovažoval za vlastníka pozemku parc. [číslo]), a proto nemohl být v dobré víře o tom, že mu předmětný pozemek patří. Stejně tak svědek [příjmení], který navštěvoval žalovaného na statku v letech 1991 až 1995, uvedl, že žalovaný měl koně, pásli je však na pozemcích před zdí, a za zeď mu koně pouze občas utekli. Ohrada pro koně pak navazovala na opěrnou zeď. Jestliže svědek skutečně chodil házet gramofonové desky ze skládky na opěrnou zeď, není tato skutečnost užíváním pozemku žalovaným, když chození za zeď na skládku bylo běžné, jak vyplynulo i z výpovědi Ing. [příjmení], který sem jako malý chodil s kamarády. Svědek [příjmení] rovněž nepotvrdil, že by žalovaný chodil sbírat za zeď jablka pro koně, neboť uvedl, že na ně chodili bokem od skládky. Ani svědek [příjmení] nepotvrdil, že by žalovaný a jeho rodina pozemek či pozemky užívali. Tento svědek nejprve uvedl, že se se žalovaným nebavil o užívání pozemků nad zdí. Přestože se zná se žalovaným až od roku 1995 a navštěvuje jej od roku 2000, pak uvedl, že žalovaný na pozemku sbíral do roku 1991 jablka pro koně a chodily se tam pást kozy. V této části je výpověď svědka nevěrohodná a vnitřně si odporující, a je s podivem, odkud tedy svědek tuto skutečnost ví, když byl na pozemku poprvé až v roce 1995 a se žalovaným se o užívání pozemku nebavil. Soud proto jeho výpovědi v této části neuvěřil. Svědek dále uvedl, že poté, co se na pozemky rozšířila skládka, žalovaný je neužíval, čemuž pak odpovídají i výpovědi ostatních svědků.

73. Poté, co se právě s ohledem na plánované rozšíření skládky pod opěrnou zdí a pohybující se mechanizaci pod zdí v létě 1991 žalovaný obrátil přípisem ze dne [datum] na vedlejšího účastníka, sdělil mu MÚ [obec] přípisem z [datum], že uzavřel s manželi [příjmení] kupní smlouvu ze dne [datum]. Dále jej informoval, že touto smlouvou byly žalobkyni prodány pozemky parc. [číslo] že manželé [příjmení] prodali pozemek parc. [číslo] opětovně, přestože jej nevlastnili. Žalovaný byl současně vyzván k vrácení pozemků, což odmítl. Právní zástupce vedlejšího účastníka [příjmení] [příjmení] pak opětovně dopisem ze dne [datum] informoval žalovaného, že nenabyl vlastnictví k danému pozemku, přestože MNV v [obec] smlouvu schválilo a Státní notářství ji zaregistrovalo.

74. Protože tedy žalobkyně převzala předmětný pozemek v rozsahu pozemku parc. [číslo] bez právního důvodu v období od [datum] do [datum], byli manželé [celé jméno žalovaného] oprávněnými osobami podle § 4 odst. 1 zákona o půdě, neboť jejich vlastnictví k pozemku bylo zpochybňováno. Z tohoto důvodu se měli domáhat vydání tohoto pozemku nejprve u žalobkyně a následně od [datum] u vedlejšího účastníka, jak výše uvedeno, ve smyslu § 6 odst. 6 zákona o půdě, jak konstatoval i Nejvyšší soud ve svém rozsudku č.j. 28 Cdo 2135/2017-1910, jak vyplývá z bodu 29. odůvodnění tohoto rozsudku, na který soud odkazuje. Žalovanému i jeho manželce

běžela lhůta pro uplatnění restitučního nároku do [datum] podle § 13 zákona o půdě, která však uplynula marně.

75. S ohledem na to, že žalovaný předmětný pozemek neužíval a reálnou držbu nad ním vykonával vedlejší účastník, nemohl žalovaný předmětný pozemek vydržet dle ust. § 134 obč. zák. ani dle § 135a obč. zák., neboť nadržel pozemek v dobré víře po dobu delší deseti let. Přestože v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka] Krajský soud v Praze konstatoval v rozsudku ze dne [datum], že se žalobkyně nestala vlastníkem pozemku parc. [číslo] v k.ú. [obec], a tento majetek nemohl přejít do majetku vedlejšího účastníka, vycházel krajský soud pouze z neplatnosti kupní smlouvy z [datum] a vůbec se nezabýval otázkou restitučních předpisů. S ohledem na závěry vyslovené v tomto řízení pak vedlejší účastník jednal se žalovaným jako s vlastníkem pozemku parc. [číslo] jak je zřejmé z jeho dopisů z [datum], [datum], [datum] a [datum] a z novinových článků z [příjmení] deníku z [datum] a [datum]. Přesto ani tak žalovaný nemohl vydržet vlastnické právo k pozemku parc. [číslo] v rozsahu vymezeném geometrickým plánem [číslo] tedy v rozsahu nyní odděleného pozemku parc. [číslo] neboť k němu měl pouze tzv. knihovnickou držbu. Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 3652/2016, tzv. knihovnická držba není skutečnou držbou; držba předpokládá skutečné, faktické ovládnutí věci (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1664/2000, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8.2013, sp. zn. 22 Cdo 3787/2012). Při posuzování otázky, zda v daném případě byly splněny podmínky oprávněné držby vedoucí k vydržení, nelze vycházet jen ze skutečnosti, že stav vzniklý v důsledku uchopení držby nebyl v souladu s údaji uvedenými v pozemkové knize, popřípadě v jiné veřejné knize, o kterých se držitel nepřesvědčil. Je třeba brát do úvahy všechny okolnosti, za kterých byla držba uchopena“ (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17.11. 1999 sp. zn. 22 Cdo 837/98, publikovaný v Právních rozhledech, roč. 2000, [číslo]). Pouhý nesoulad skutečného stavu se stavem uvedeným v katastru nemovitostí nevylučuje dobrou víru držitele, že je vlastníkem užívaného pozemku.“ Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. 1. 2002, sp. zn. 22 Cdo 728/2000, pak vyplývá, že, „ pro vznik držby je nezbytné naplnění dvou předpokladů: vůle s věcí nakládat jako s vlastní (animus possidendi - prvek subjektivní) a faktické ovládnutí věci - panství nad věcí (corpus possessionis - prvek objektivní). Faktickým ovládnutím se nerozumí jen fyzické ovládnutí věci. Fakticky věc ovládá ten, kdo podle obecných názorů a zkušeností vykonává tzv. právní panství nad věcí. Držby věci se lze uchopit též její tradicí. Držitel se nemusí chopit držby věci sám, ale může jít o její nabytí zástupcem; není ani nutné fyzické převzetí věci držitelem. Užívali někdo pozemek jako držitel, nemůže jeho držbu vyloučit pouhá okolnost, že jiný je, byť i se zřetelem ke všem okolnostem, v dobré víře, že držitelem je on sám a uživatel je jeho detentorem.“.

76. V posuzovaném případě to byla právě žalobkyně, resp. původně vedlejší účastník a TZSMB, kteří pozemek skutečně užívali, přestože žalovaný byl a dosud je zapsán jako vlastník pozemku v katastru nemovitostí. Žalovanému naproti tomu chybělo faktické ovládnutí pozemku, čemuž svědčí výpovědi jednotlivých svědků pod bodem 72. odůvodnění tohoto rozsudku, stejně jako dopis žalovaného z [datum]. Žalovaný se tímto dopisem ohrazoval proti rozšiřování skládky, která se podle něj teprve měla na jeho pozemek rozšiřovat. Pokud z Dokumentace skládky vyplývá, že v roce 1991 již skládka prakticky byla na celém pozemku parc. [číslo] je zřejmé, že žalovaný do té doby držbu pozemku nevykonával. Po roce 1991 ji pak ani vykonávat nemohl, protože až do roku 1995, resp. 1996 probíhalo na pozemku skládkování. Ani poté pak pozemek neužíval, neboť na něm probíhala rekultivace. Žalovaný tak neměl skutečné právní panství nad pozemkem parc. [číslo]. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nemohl být a ani nebyl v dobré víře, že mu patří pozemek parc. [číslo]. Žalovaný zakoupil pozemek již s opěrnou zdí, o které věděl, a ke které se rozšířila skládka, a nikdy jej skutečně neužíval. Protože se neujal držby pozemku, nemohl ani vydržet vlastnické právo k němu. Soud ohledně svých závěrů odkazuje i na rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 1513/2012, v němž soud konstatoval, že, „ Je-li někdo zapsán ve veřejných knihách jako vlastník pozemku, nicméně pozemek fakticky (být např. prostřednictvím detentora, který může být nájemcem či jiným uživatelem, odvozujícím své právo od knihovnického vlastníka) neovládá,

má tzv. knihovní držbu. Knihovní držba není skutečnou držbou a nepoživá ochrany. [jméno], kde není držba, nemá smysl uvažovat o dobré víře toho, kdo tvrdí nabytí vlastnictví vydržením.“ I přesto, že tedy žalovaný hradil za předmětný pozemek daň z nemovitosti, neměl nad ním faktické právní panství, jak výše uvedeno.

77. Naproti tomu žalobkyně a následně vedlejší účastník pozemek užívali, a vedlejší účastník pak na něm následně provozoval skládku, monitoroval ji a provedl i její rekultivaci, jak vyplynulo mimo jiné z výpovědi Ing. [příjmení] a RNDr. [příjmení]. Protože pak vedlejší účastník nepodal do jednoho roku po nabytí vlastnictví k předmětným pozemkům návrh příslušnému středisku geodézie na jejich zápis do evidence nemovitostí podle podle § 8 ZoPMVO ve znění účinném do 28. 11. 1991, a neučinil tak ani do [datum], vrátilo podle ust. § 8 odst. 1 ZoPMVO ve znění účinném od 29. 6. 2012, se vlastnické právo k předmětným pozemkům v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku žalobkyni dnem [datum].

78. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že vlastníkem pozemku vymezeného opěrnou zdí a skládkou parc. [číslo] je žalobkyně, a proto rozhodl, jak ve výroku I. rozsudku uvedeno, a proto žalobě v této části vyhověl.

79. I v případě pozemku parc. [číslo] byli jeho původními vlastníky manželé [příjmení], a žalobkyně jej převzala prostřednictvím MNV v [obec], resp. státní rozpočtové organizace TZSMB a nechala na něm vystavět opěrnou zeď včetně pískového filtru, a i držba tohoto pozemku přešla na vedlejšího účastníka dnem [datum], jak výše uvedeno. Poté však [jméno] [příjmení] zemřel dne [datum], a Státní notářství v [obec] schválilo dne [datum] dohodu o vypořádání jeho dědictví uzavřenou jeho dcerami, na základě které nabyly dědictví jeho [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a to každý jednu ideální ¼ tohoto pozemku. V souvislosti s uzavřením této dohody však MÚ [obec] namítl přípisem ze dne [datum], že uvedený pozemek, ani další pozemky, neměly být zahrnuty do dědictví, neboť byly dříve vykoupeny MNV [obec] kupní smlouvou ze dne [datum]. Z tohoto důvodu došlo k obnovení dědického řízení, a pozemky byly vyňaty z projednání dědictví a dne [datum] Státní notářství schválilo novou dohodu o vypořádání dědictví, v níž již pozemek parc. [číslo] nebyl zahrnut. Obě jmenované se pak proti tomuto rozhodnutí odvolaly a Krajský soud v Praze usnesením ze dne [datum] usnesení Státního notářství v [obec] z [datum] zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s odůvodněním, že v dědickém řízení nelze řešit neplatnost kupní smlouvy ze dne [datum]. Při dalším jednání dne [datum] obě jmenované zvažovaly podání žaloby na určení platnosti této kupní smlouvy, nicméně žalobu nepodaly a dále věc neřešily.

80. Protože žalobkyně převzala pozemek parc. [číslo] bez právního důvodu, v období od [datum] do [datum], byli manželé [jméno] a [jméno] [příjmení] oprávněnými osobami podle § 4 odst. 1 zákona o půdě, a měli se proto domáhat nároku na vydání tohoto pozemku nejprve u žalobkyně, a následně od [datum], jak výše uvedeno, u vedlejšího účastníka ve smyslu § 6 odst. 6 zákona o půdě. Po jejich smrti pak toto právo přešlo na jejich právní nástupce [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 4 odst. 2 zákona o půdě, neboť držbu pozemku fakticky vykonávala povinná osoba. Právě s ohledem na námitku MÚ [obec] z [datum], že pozemek nabyt smlouvou z [datum], ohledně které jmenované neřešily, zda byla uzavřena platně, přičemž ani jedna z nich nebyla účastnicí řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. [spisová značka], ve kterém byla tato otázka řešena, měly rozumný důvod pro uplatnění jejich restitučního nároku, který však neuplatnily, což bylo mezi účastníky tohoto řízení nesporné. Z téhož důvodu (další neřešení platnosti kupní smlouvy z [datum]) pak ani dědičky nemohly být v dobré víře, že jsou výlučnými vlastníci (jedné poloviny) tohoto pozemku. Lhůta podle § 13 zákona o půdě k uplatnění jejich nároku jim tak dnem [datum] uplynula marně. V této době ještě žila paní [jméno] [příjmení], která zemřela až roce 1997 (viz spis zdejšího soudu zn. [spisová značka]), která rovněž restituční nárok neuplatnila, přestože jí byl znám spor vedený u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka], v němž vyšlo najevo, že ona kupní smlouvu z [datum] podepsala.

81. Proto pokud právní nástupci manželů [příjmení] uzavřeli dne [datum] kupní smlouvu se žalovaným, na základě které mělo dojít k prodeji pozemku parc. [číslo] žalovanému, uzavřeli ji jako nevlastníci. Žalovaný pak ani tento pozemek nemohl vydržet dle ust. § 134 obč. zák., neboť jej jednak nedržel v dobré víře po dobu delší deseti let, když vedlejší účastník v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [spisová značka] vznesl podáním ze dne [datum] námitku vydržení žalobkyní, když žalovaný toto podání převzal [datum]. Nad to v řízení vyšlo najevo, že žalovaný pozemek parc. [číslo] vůbec neužíval, neboť v době, kdy jej nabyt se na něm již nacházela skládka odpadu. Ani žádný ze svědků, kteří byli ve věci vyslechnuti, nepotvrdil, že by žalovaný pozemek užíval. Žalovaný měl i k tomuto pozemku pouze tzv. knihovní držbu, jak výše uvedeno, a soud v tomto směru odkazuje na bod 75. odůvodnění tohoto rozsudku. Protože tedy žalovaný nemohl být a ani nebyl v dobré víře, že mu pozemek parc. [číslo] patří, pozemek zakoupil v roce 2000, kdy věděl, že se na něm nachází výše uvedená opěrná zeď, ke které se rozšířila skládka, a nikdy jej skutečně neužíval, a neujal se nikdy skutečné držby pozemku, nemohl ani vydržet vlastnické právo k němu.

82. Protože pak vedlejší účastník nepodal do jednoho roku po nabytí vlastnictví k předmětným pozemkům návrh příslušnému středisku geodézie na jejich zápis do evidence nemovitostí podle podle § 8 ZoPMVO ve znění účinném do 28. 11. 1991, a neučinil tak ani do [datum], vrátilo podle ust. § 8 odst. 1 ZoPMVO ve znění účinném od 29. 6. 2012, se vlastnické právo k předmětným pozemkům v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku žalobkyní dnem [datum]. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že vlastníkem pozemku parc. [číslo] je rovněž žalobkyně, a proto žalobě vyhověl.

83. Ze všech výše uvedených důvodů soud rozhodl, jak ve výroku I. rozsudku uvedeno.

84. Ohledně nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. výrokem II. tak, že plně úspěšně žalobkyní, jejímuž návrhu bylo vyhověno, přiznal právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému bránění práva. Náklady žalobkyně představují paušální náhradu ve smyslu § 151 odst. 3 o.s.ř., neboť žalobkyně nebyla v řízení zastoupena advokátem. Soud přiznal žalobkyní za 8 úkonů podle § 1 odst. 3, písm. a) a c) vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu (dále jen „vyhláška“), tj. 1x za sepsání žaloby, 2 x podání a dále 2 x 2 úkony za účast na jednáních soudu ve dnech [datum] a [datum] přesahujících dvě hodiny a 1 x úkon za účast na jednání soudu dne [datum] paušální náhradu vždy ve výši 300 Kč podle § 2 odst. 3 vyhlášky. Celkem tak soud přiznal žalobkyní náhradu nákladů ve výši 2 400 Kč. Třídenní lhůta k plnění ve výroku II. pak byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.. Soud doplňuje, že nepřiznal žalobkyní paušální náhradu vždy ve výši 300 Kč, a to za podání ze dne [datum] a, neboť tyto náklady nepovažoval za účelné, když žalobkyně tímto podáním pouze upřesňovala žalobu a dále za písemný závěrečný návrh, neboť žalobkyně se účastnila ústního jednání dne [datum], a proto tyto náklady soud nepovažoval za účelné.

85. Výrokem III. soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. o nákladech řízení vedlejšího účastníka, který měl ve smyslu ust. § 93 odst. 3 o.s.ř. v řízení stejná práva a povinnosti jako procesně úspěšná žalobkyně, na jejíž straně vystupoval. Vedlejšímu účastníkovi proto soud přiznal právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému bránění práva, sestávající z odměny za zastupování ve výši podle § 9 odst. 4, písm. b) ve spojení s odst. 3, písm. a) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za 9 úkonů právní služby po 3 100 Kč z hodnoty 50 000 Kč, a to za 1x převzetí a přípravu zastoupení, 3x sepsání podání a 2 x 2 úkony za účast na jednáních soudu ve dnech [datum] a [datum] přesahujících dvě hodiny podle ust. § 11 odst. 1 písm. g), a 1 úkon za účast na jednání soudu dne [datum] Náklady vedlejšího účastníka dále sestávají z paušální náhrady hotových výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to za 9 úkonů právní služby po 300 Kč a 21% DPH ve výši 6 426 Kč. Žalovaný je tak povinen uhradit náklady řízení vedlejšího účastníka v celkové výši 37 026 Kč. Třídenní lhůta k plnění ve výroku II. pak byla stanovena v souladu s §

160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je pak žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů k rukám advokáta, která vedlejšího účastníka v řízení zastupoval. Soud doplňuje, že ani vedlejšímu účastníkovi nepřiznal náklady spojené s písemným sepisem závěrečného návrhu, neboť s ohledem na účast vedlejšího účastníka, resp. jeho právního zástupce na jednání dne [datum], nepovažoval soud tento úkon za účelně vynaložený náklad, když závěrečný návrh mohl být přednesen při jednání ústně.

86. Protože je žalobkyně podle § 11 odst. 2, písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích osvobozena od soudních poplatků a soud jejímu návrhu vyhověl, uložil soud žalovanému ve výroku IV. tohoto rozsudku rovněž povinnost zaplatit soudní poplatek na místo žalobkyně dle § 2 odst. 3 zákona. Protože soudní poplatek činí podle Položky 4, bod 1, písm. a) ve spojení bodem 3 Sazebníku poplatků 5.000 Kč, rozhodl soud, jak výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení účastníkovi ke Krajskému soudu v Praze, a to prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně, lze podat návrh na výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř., nebo návrh na nařízení soudní exekuce a pověření soudního exekutora podle zákona č. 120/2001 Sb. (exekučního řádu).

Beroun 20. října 2021

JUDr. Markéta Švarcová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. srpna 2023.